Буковинський вісник

державної служби та місцевого самоврядування

Офіційна хроніка

Державне управління

Місцеве самоврядування

Наукова думка

Перепідготова та підвищення кваліфікації

Статистика, факти, події

№4/2015

Журнал

«БУКОВИНСЬКИЙ ВІСНИК
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ТА
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ»

№4 жовтень-грудень 2015 року

Засновник
Чернівецький регіональний центр
перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади,
органів місцевого самоврядування,
державних підприємств,
установ та організацій
Свідоцтво про реєстрацію
ЧЦ № 302 від 25.10.2005

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

голова: ЯРМИСТИЙ М. В., директор Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
заступник голови: ГАКМАН С.М., заступник директора-начальник науково-дослідного відділу Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
відповідальний секретар: ХАЛАВКА Л..В., начальник редакційно-видавничого відділу Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
члени редакційної колегії:
БУРКУТ І.Г., доцент кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, кандидат історичних наук;
КРУГЛАШОВ А. М., професор, доктор політичних наук, завідувач кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича;
ЛЄНЬКОВ М.І., т.в.о. начальника Управління державної служби Головдержслужби України у Чернівецькій області;
МАКСИМЕЦЬ Д.С., директор видавництва «БукРек», заслужений журналіст України
СКАБ М. С., професор філологічного факультету Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича;
УНГУРЯНУ В. М., начальник інформаційно-аналітичного відділу Чернівецької обласної ради;
ФІСАНОВ В.П., завідувач кафедри міжнародної інформації Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, доктор історичних наук, професор;
ПАВЛЮК М.В. - депутат Чернівецької обласної ради VI скликання, кандидат політичних наук
ПАСКАР О.Є. - заступник Чернівецького міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
58001, Чернівці,
вул. Героїв Майдану, 5/52,
Тел/факс: (0372) 552903
E-Mail: buk-visnyk@email.ua

Редакція зберігає за собою право скорочувати й редагувати подані текстові оригінали. Журнал може друкувати матеріали, не поділяючи думки автора. Статті не рецензуються та не повертаються. За точність наведених даних відповідають автори. Передрук матеріалів – тільки з дозволу редакції.
Періодичність виходу журналу – 4 номери на рік

№ 4 жовтень-грудень 2015

У номері:

Офіційна хроніка

Верховна Рада ухвалила Закон «Про державну службу»....3

Закон «Про державну службу» дає старт реформі державного управління - Президент підписав відповідний закон....4

Головою обласної ради обрано Івана Мунтяна....5

Державне управління

Алан Делькамп: Децентралізація може не все вирішити, але вона може стати визначальним фактором реформ....6

Інна Совсун: Неможливо змінити систему, якщо не змінюватимуться люди, які в ній працюють....11

Богдан Вітовський: З молоддю працюємо на партнерських засадах....13

Світлана Штефанчук: Система надання безоплатної вторинної правової допомоги як спосіб захисту прав і свобод людини....21

Місцеве самоврядування

«Посли реформ»: чому необхідно проводити реформу місцевого самоврядування?....23

Тарас Халавка: Врахування фактору поліетнічності при формуванні об'єднаних територіальних громад у Чернівецькій області....25

Аркадій Шова: Ми знали, що будуть труднощі, і готові їх вирішувати....27

Місцеві вибори-2015: Обрано новий склад обласної ради....31

Результати виборів депутав Чернівецької міської ради....33

Списки новообраних голів сільських рад Чернівецької області....35

Голови об'єднаних територіальних громад Чернівецької області....40

Наукова думка

Сергій Білорусов: пріоритети розвитку територіальних громад в контексті децентралізації влади: досвід Херсонської області....41

Світлана Бостан: Упровадження інституту фахівців із соціальної роботи як перспективний напрям роботи соціальних служб....45

Олександр Добржанський: сиситема органів влади Буковини у складі Австрійської (Австро-Угорської) монархії (Частина II): Управління Буковиною у складі королівства Галичини і Володимерії....48

Неля Малько: «Українська хартія вільної людини» як орієнтир свободи та успіху....51

Ярослав Філяк, Євгенія Олійник: Комітет виборців України: серед пріоритетних завдань - просвітницька робота з питань виборчого законодавства....54

Перепідготовка та підвищення кваліфікації

Інформація про підвищення кваліфікації державних службовців місцевих органів державної влади та посадових осіб органів місцевого самоврядування у

Статистика. факти. події

Голова облдержадміністрації Олександр Фищук зустрівся з Генеральним консулом Угорщини у місті Ужгород Йожефом Бачкаі....22

Державні службовці написали радіодиктант національної єдності....26

Представники обласної алади зустрілись із надвичайним і повноважним Послом Японії в Україні Шігекі Сумі....30

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ УХВАЛИЛА ЗАКОН «ПРО ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ»

10 грудня Верховна Рада України ухвалила Закон «Про державну службу».

Його підтримали більшість депутатів у всіх фракціях коаліції.

Ухвалений 261 голосом законопроект вводить:

конкурси на всі посади державної служби - тепер державним службовцем можна стати лише через конкурс;

розділення політичних посад і посад державної служби;

перелік причин для звільнення державних службовців і заборона для вищої категорії чиновників бути членами політичних партій;

збільшення зарплати і зменшення частки премій і доплат у структурі оплати праці державного службовця;

введення 3-х категорій посад, замість існуючих 7-и;

посади держсекретарів в міністерствах.

Закон у разі схвалення Президентом України набуде чинності з 1 травня 2016 року.

Євросоюз пообіцяв Україні фінансову підтримку для впровадження реформи державної служби.

Закон визначає принципи, правові та організаційні засади забезпечення публічної, професійної, політично неупередженої, ефективної, орієнтованої на громадян державної служби, яка функціонує в інтересах держави і суспільства, а також порядок реалізації громадянами України права рівного доступу до державної служби, що базується на їхніх особистих якостях та досягненнях.

Відповідно до закону, державна служба – це публічна, професійна, політично неупереджена діяльність з практичного виконання завдань і функцій держави, зокрема щодо:

1) аналізу державної політики на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях та підготовки пропозицій стосовно її формування, у тому числі розроблення та проведення експертизи проектів програм, концепцій, стратегій, проектів законів та інших нормативно-правових актів, проектів міжнародних договорів;

2) забезпечення реалізації державної політики, виконання загальнодержавних, галузевих і регіональних програм, виконання законів та інших нормативно-правових актів;

3) забезпечення надання доступних і якісних адміністративних послуг;

4) здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства;

5) управління державними фінансовими ресурсами, майном та контролю за їх використанням;

6) управління персоналом державних органів;

7) реалізації інших повноважень державного органу, визначених законодавством.

Законом, зокрема, встановлюється, що державний службовець – це громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, їх апараті (секретаріаті), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби.

Закон ухвалено з пропозиціями, оголошеними під час обговорення. Відповідний законопроект зареєстровано за №2490.

ЗАКОН «ПРО ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ» ДАЄ СТАРТ РЕФОРМІ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ - ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ВІДПОВІДНИЙ ЗАКОН

В останній день 2015 року Президент України підписав Закон України «Про державну службу», який дає старт реформі системи державного управління.

«Реформа державної служби значною мірою визначає успіх і інших реформ, результати яких напряму залежать від якості управлінських рішень державних органів», - зазначив Президент.

Підписуючи цей закон, Глава держави наголосив: «Ця реформа має забезпечити нову якість державної служби відповідно до кращої європейської практики, встановити правові та організаційні засади цієї служби як професійної, політично неупередженої діяльності на благо держави й суспільства. При цьому громадянам України гарантується право рівного доступу до державної служби».

Президент також зазначив, що цей Закон є одним з важливих результатів виконання положень Коаліційної угоди учасників коаліції депутатських фракцій Верховної Ради України VIII скликання та урядового Плану заходів щодо імплементації положень Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та враховує прогресивні вітчизняні напрацювання та успішний досвід реформ у європейських країнах, насамперед Республіці Польща.

Закон передбачає такі реформаторські новації: вступ на усі посади державної служби відбуватиметься лише за конкурсом на основі особистих якостей та досягнень кандидатів на посади, виключаються будь-які корупційні механізми при вступі та проходженні державної служби, державна служба стане деполітизованою, встановлюється прозора модель оплати праці, розроблена з урахуванням кращого європейського досвіду, запроваджується компетентнісна модель управління людськими ресурсами, оцінювання результатів роботи державних службовців, їх кар'єрна мотивація, підвищуються кваліфікаційні вимоги.

Президент також наголосив, що після підписання Закону Парламент, Уряд, фахові громадські організації, експертне середовище нестимуть спільну відповідальність за імплементацію його норм, підготовку та прийняття необхідних законодавчих та підзаконних актів.

Водночас, Глава держави також наголосив, що робота над цим Законом стала гарним прикладом консолідації зусиль законодавчої, виконавчої гілок влади, громадськості, експертів для досягнення спільної мети реформування державної служби.

Прийняття Закону є однією з умов виконання Україною Угоди про фінансування Контракту для України з розбудови держави, підписаною 13 травня 2014 року у м. Брюссель, відповідно до якої здійснюється підтримка реформ в Україні з боку ЄС, зокрема за напрямком реформування системи державного управління. Ця підтримка передбачає, в тому числі і спрямування частини її коштів на оплату праці державних службовців, залучених до підготовки і здійснення реформ в Україні.

Джерело: http://www.president.gov.ua/

ГОЛОВОЮ ОБЛАСНОЇ РАДИ ОБРАНО ІВАНА МУНТЯНА

1 грудня під час засідання першої сесії Чернівецької обласної ради сьомого скликання за результатами таємного голосування головою обласної ради обрано Івана Миколайовича Мунтяна. За нього віддали свої голоси 47 депутатів облради. За його опонента Олександра Фищука проголосували 14 народних обранців. У двох бюлетенях виявились позначки біля графи «не підтримую жодного кандидата». Про це інформує прес-служба обласної ради.

Біографія:

Мунтян Іван Миколайович народився 21 жовтня 1969 р. у с. Опришени Глибоцького району Чернівецької області у багатодітній родині, де виховували 13 дітей. Найстарший у родині. Закінчив Опришенську ЗОШ, відслужив у лавах радянської армії.

Закінчив Чернівецький національний університет ім. Юрія Федьковича за спеціальністю «Менеджмент організацій» (економічний факультет).

У 2010 р. здобув другу вищу освіту за спеціальністю «Автомобільні шляхи та аеродроми» в Інституті економіки та бізнесу Національного транспортного університету.

У 2010 р. закінчив магістратуру Буковинської державної фінансової академії за напрямком «Державне управління».

Трудова діяльність:

· 1992-1997 – бригадир у колгоспі с. Кам'янка Глибоцького району.

· 1997-2002 – заступник директора з комерційних питань в МПП «Комфорт» м. Чернівці.

· 2002-2004 – заступник голови Чернівецької обласної ради, голова РК Єврорегіону «Верхній Прут». Під час головування в РК Єврорегіону сприяв розвитку транскордонного співробітництва між Україною та сусідньою Румунією.

· 2006-2008 – генеральний директор НВП «МІМ».

· 2007-2010 – радник голови Чернівецької обласної ради.

· З лютого 2008 р. до квітня 2010 р. – начальник Служби автомобільних доріг у Чернівецькій області. За час перебування на посаді в області був виконаний найбільший обсяг дорожніх робіт за всі роки незалежності України, було побудовано низку нових дорожніх об'єктів (об'їзна дорога навколо Чернівців, мости тощо), після стихійного лиха 2008 р. було повністю відновлено 314 з 334 об'єктів дорожнього господарства, що були зруйновані чи пошкоджені повінню.

· До обрання головою обласної ради працював генеральним директором ПП «Евро-Ойл» та помічником-консультантом народного депутата України.

Нагороджений Подяками Президента України (1999, 2009), Почесною грамотою голови Чернівецької обласної державної адміністрації (2001), Почесною відзнакою «Буковина» (2009).

Депутат обласної ради III-VII скликань.

Член партії ВО «Батьківщина» з 2005 року. З червня 2008р. консультант по роботі з національними меншинами у Виконавчому секретаріаті Політичної ради партії «ВО «Батьківщина». З 2011 р. – член Політичної ради партії. З грудня 2010 року – в.о. голови, з липня 2011 року – голова Чернівецької обласної партійної організації ВО «Батьківщина».

Одружений, виховує трьох синів.

АЛАН ДЕЛЬКАМП,
радник з конституційних питань Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи, доктор права

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ МОЖЕ НЕ ВСЕ ВИРІШИТИ, АЛЕ ВОНА МОЖЕ СТАТИ ВИЗНАЧАЛЬНИМ ФАКТОРОМ РЕФОРМ

Спеціальним гостем «Муніципальних читань імені Антона Кохановського», які відбулися 18 листопада, став Алан Делькамп, радник з конституційних питань Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи, доктор права. Темою його доповіді на пленарному засіданні стала децентралізація влади в контексті європейського реформування України.

Алан Делькамп висловив щиру вдячність за вияв солідарності та слова підтримки (на початку засідання учасники конференції вшанували хвилиною мовчання жертв теракту у Парижі). «Ця терористична атака, яка була в Парижі, спрямована передусім проти молоді, паризьких молодих людей. Я повинен сказати, що це проблема не тільки Франції, вона торкається всіх нас, всіх європейських країн і країн світу», – зазначив він.

Радник з конституційних питань подякував організаторам конференції за запрошення. За словами Алана Делькампа, Чернівці – дуже гарне місто, у якому відчувається дух Європи.

Далі наводимо стенограму виступу (переклад):

А.Д: Шлях децентралізації, який вибирає Україна, є добрим і для України, і для Європи. Хотів би викласти різні аспекти цього питання. Децентралізація може не все вирішити, але може стати визначальним фактором реформ, вона також є фактором об'єднання і ствердження принципів децентралізації на локальному рівні. Для того, щоб ця реформа досягла успіху, ви повинні працювати в цьому напрямку, а не я.

Говорячи про децентралізацію, я думаю передусім про Європу. Європейський вибір – це ваш вибір, і ви його зараз задекларували. І я також хотів би підкреслити той факт, що Україна також має можливість багато чого дати Європі.

Ви думаєте про Європу з різних точок зору, передусім з економічної, хоча ми всі знаємо, що Європа зараз переживає нелегкі часи, вона має труднощі. Звичайно, ви прагнете до певної соціальної справедливості, забезпечення охорони здоров'я, охорони праці тощо. Це стратегічна лінія, стратегічний шлях, але на цьому шляху також є певні проблеми. В політичному плані тут йдеться про певний стан рівноваги між різними гілками влади. Проте основна причина – це людський фактор. Живучи на заході України, ви маєте враження, що живете вже в Європі, можливо, більше, як на сході України. Це дуже, я б сказав, помилкове твердження, тому що Європі не потрібна Україна, розділена на схід і захід. Звичайно, що всі тут, в Україні, від заходу до Донбасу, повинні бути європейцями. І хочу також підкреслити, що Європа має потребу в вас.

Європа потребує новий подих в різних аспектах – зокрема культурному, людському.

В України є значний потенціал, наприклад, у сільськогосподарському виробництві. Її населення молоде і добре освічене. На мій погляд, ви повинні взяти за взірець досвід інших колишніх радянських республік, для яких був характерний значний економічний динамізм і яким вдалося демонтувати певні комуністичні традиції.

Я вважаю, що країна децентралізована, яка буде стабільно розвиватися, стане дуже важливим фактором в європейському просторі. Я бачу Україну як націю, яка відшуковує свою ідентичність і намагається також інтегруватися в європейські структури. Це є не менш важливим фактором для Європи, і власне, політична воля країни виступає важливим чинником для нас як для європейців.

Європа і Україна не мають спільного коріння, однак Європа і Україна мають спільні цивілізаційні дані. Крім того, ви можете значно збагатити Європу. І перше посилання, яке я вам передаю – це хочу побажати, щоб ви мали довіру до себе самих.

А зараз я, власне, хотів би перейти до самої децентралізації. Чи це є, власне, причиною, щоб інтегруватися в Європу? Звичайно, можу сказати, що ні. Всі європейські країни в тій чи іншій мірі децентралізовані. Не існує якоїсь єдиної європейської моделі децентралізації. Є так звані країни з децентралізацією регіонів – це Італія, Іспанія і деякою мірою Франція. Федеральна система управління державою була вибрана значною кількістю європейських країн. Фактором є певне географічне положення та історичні умови. Це, передусім, стосується Швейцарії і Німеччини, що, як ви знаєте, об'єднали різні держави, які знаходилися в складі тих країн.

Власне, Європа, мені здається, має певні привілеї щодо цієї регіональної децентралізації – більше з економічних причин і розвитку економіки, аніж з причин політичних. Для того, щоб ввести в дію територіальну децентралізацію, треба завжди мати на увазі економічний потенціал. І, власне, кожна країна зокрема повинна сама запроваджувати ці реформи децентралізації. Звичайно, це дуже важливо для України, і вона може здійснити всі ці реформи далеко до того, як буде вступати колись, можливо, до Європейського Союзу. Це політика, яка має на меті підняти рівень життя людей в європейському контексті. Наприклад, якщо ми візьмемо період 2014-2012 роки. На цей період розраховано майже 320 млн євро допомоги. Тобто це більше, як внутрішній валовий продукт України.

ЄС – це є так звана економічна даність, а Рада Європи – це політичний орган. Там знаходиться міжнародний трибунал з прав людини, а також конгрес з прав національних меншин і територіальних громад. Цей європейський орган не дає певних рекомендацій країнам в плані того, що вони повинні робити, а, швидше, дає дає якісь орієнтири. Там вважається, що мова повинна передусім йти про територіальну децентралізацію, локальну, місцеву децентралізацію. Найголовнішою основою будь-якого демократичного устрою, власне, найголовнішою умовою є місцеві територіальні громади. Так люди вчаться пізнавати один одного і співпрацювати.

Децентралізація – це не чарівна паличка, кожна країна повинна адаптувати це до своїх традицій і можливостей, і, я повинен підкреслити, що це важкий процес. Це може призвести до значних змін в країні, а також може потягнути за собою зміну в ментальності людей.

Третій пункт, на якому хочу зупинитися – це труднощі децентралізації. Сам процес децентралізації ніколи не є спонтанним і його, на жаль, ніколи не вимагає сама територіальна громада. Це передбачає передусім зміни, а люди, як ми знаємо, зміни не дуже полюбляють. І це дуже складним виглядає в наш час, тому що Україна перебуває в стані війни. До цього додаються всі соціальні і економічні, про які ми добре знаємо. І дуже важко пояснити людям, що після децентралізації життя завтра стане набагато кращим, ніж сьогодні. Для цього потрібна політична воля і, як

мені зараз, на сьогодні в Україні є ця політична воля, щоб робити ці зміни.

Власне, децентралізація відбувається в тих країнах, в яких є характерна централізована влада. Чим більше країна централізована, тим важче розпочати цей процес децентралізації. Чому держави були настільки централізовані? Тому що намагалися в той час поєднати різні регіони, і чим більша була різноманітність в регіонах, тим більша спостерігалась централізація. Ми маємо два таких яскравих приклади – це Франція і Україна. Децентралізація у них відбувається порізному, це абсолютно різні країни. І ще треба бути дуже уважним щодо революцій. Тому що революції, як правило, завершуються децентралізацією, але потім, як наслідок, тягнуть за собою дуже сильну централізацією. Яскраві приклади цього – Франція і Росія. Дуже важко таким чином у цих країнах змінити ментальність людей. Франція – демократична країна, республіка, яка була дуже централізованою. Я хотів би повторити фразу одного з президентів Франції, яка коротко викладає суть цієї проблеми: «Централізація – це курс Франції в той період, коли вона утворювалась, сьогодні децентралізація є необхідною, щоб уникнути процесу розпаду». Є ціла низка проблем, про який ми дуже добре знаємо: могутня бюрократія, відсутність ясності, корупція, труднощі самостійного економічно розвитку. Все це треба змінити, викинути з держави.

Можна сказати, процес децентралізації має дві частини. Перший аспект – дати владу тим, хто не мав достатньо цієї влади, і їм довіряти. І, одночасно, це зміна певного способу дії з боку держави. Власне, цей процес дуже складний і набагато важчий, ніж місцевий розвиток. Це абсолютно докорінна зміна функціональної держави. Звичайно, треба щоб була велика кількість особистостей, людей, які б вважали, що ці реформи слід робити, довести їх до кінця.

Перейду до четвертого пункту доповіді, власне, до деяких аспектів децентралізації в Україні. Підкреслю, що в Україні була політична воля. І це, як ми знаємо, було завдяки коаліції, заснованої після парламентських виборів 2014 року. Президент України Петро Порошенко зробив першу спробу переглянути Конституцію. На жаль, вона потерпіла фіаско. Необхідно внести зміни до Конституції, але ці зміни проголосувати важко, адже необхідно 2/3 голосів у Верховній Раді, а це набагато більше, ніж коаліція має в парламенті. У березні цього року Президент України створив комісію, яка займається переглядом Конституції України, до складу якої входить дуже багато людей з різних галузей і сфер нашого суспільства. Її керівником є голова парламенту Володимир Гройсман, який очолював комісію з реформ місцевого самоврядування. До складу комісії входить близько 65 членів, серед яких 13 представників зарубіжних країн. Я, власне, належу до цих 13 представників і дуже пишаюся, що входжу до складу цієї комісії. Оскільки я вже на пенсії, то маю більше можливостей частіше їздити в Україну і цим користаюся дуже часто.

Я був присутній на переважній більшості всіх засідань комісій, які відбувалися, зокрема і на засіданні робочої групи щодо децентралізації і прав людини. 17 червня ми виробили спільний проект цих змін, він був направлений до венеціанської комісії, яка об'єднує представників юридичної сфери з галузі конституційного права всієї Європи, до складу якої я теж входжу. У Венеції ми зробили доповідь, яка була дуже прихильно сприйнята Венеціанською комісією, однак нам висловили два зауваження. Перше стосувалося того, що необхідно знайти рівновагу між президентом і прем'єр-міністром щодо розподілу влади. Як ми знаємо, Конституція України дуже складна. Президент відповідає за велику кількість речей, але, на жаль, не є головою виконавчої влади. І це дуже складно. Виконавча влада – це Кабінет Міністрів. А Франція – це абсолютно інша справа, там президент є головою виконавчої влади. Про це треба пам'ятати, коли ми здійснюємо реформи. Ми також говоримо про те, що в українській Конституції є певні повноваження, які можуть бути передані до до місцевих громад. У Конституцію Франції у 1958 році була внесена поправка про

створення регіонів. Вони були створені і цим регіонам були надані різні права.

Що стосується мене особисто, то я не хотів би, щоб для Донецької і Луганської областей існувало якесь окреме законодавство. Це призводить до непорозуміння між різними фракціями українського парламенту і великих складнощів у прийнятті цих правок.

Я також хотів би бачити вашу реакцію, дізнатися вашу думку. По перше, ставиться питання про те, чи Україна залишиться унітарною децентралізованою державою або ж чи вона стане федеративною, в якій будуть певні регіони, де обиратимуться парламенти. Цей федералістський вибір, так би мовити, був відкинутий. Я хочу сказати, що після Французької революції було створено дуже широку децентралізацію, яка вилилася у відсутність безпеки в країні. І, як ми пам'ятаємо, лозунг цієї революції був «ніякої федералізації». Власне, це заблокувало дуже багато реформ у Франції – вагання надавати владу місцевим громадам.

Децентралізація – це шлях між унітарною державою і федералізмом. І дуже цікавою є думка, яка зафіксована в Європейській Хартії місцевого самоврядування Регіональних Влад Європи – повинні існувати дві вертикалі влади: вертикаль влади держави і її представники на місцевому рівні, як ми маємо зараз. Вони змінять назву, будуть називатися префектами, і їм буде надаватися менше влади, аніж тим, хто зараз знаходиться при владі. Інша вертикаль влади – територіальних місцевих громад, вже децентралізованих. Ця друга вертикаль – сільські громади, районні і обласні ради – повинна тісно співпрацювати і на місцевому рівні приймати рішення, які будуть в їхній компетенції. Але між ними є різниця. Вертикаль з боку держави має ту перевагу, що вони можуть давати різні розпорядження, але вже на регіональному рівні, наприклад, регіон не може давати розпорядження нижчим. В цих розроблених поправках для району передбачено можливість розробляти певні розпорядження. Область таким чином перетворюється на такий координаційний орган між сільськими, міськими і районними радами. Райони займаються своїми питаннями, вирішують проблеми, властиві району, а область вирішує проблеми, які властиві області. Знову ж таки, велика різниця між сільськими і обласним рівнями. Якщо ми говоримо про найнижчий рівень, сільський, там обирається староста – прямими і загальними виборами. А вже на рівні району і області керівник цих району і області буде вибиратися уже вибраними до цих органів. Треба, власне, показати, що між цими рівнями буде співпраця.

Конституція передбачає, що всі ці ланки влади будуть мати власні повноваження, всі ці повноваження будуть зафіксовані законами за мірою просування реформ вперед.

І дуже важлива стаття, що стосується фінансів цих місцевих громад. Більша частина податків буде йти до бюджету сільських, районних, обласних рад. І що стосується, наприклад, податків від підприємств, то місцева влада може ці податки дещо зменшувати, щоб заохотити працювати місцевих підприємців та залучати підприємців з інших регіонів. Крім того, є важлива заувага, що держава також може виділяти для цих регіонів певні кошти, які сприятимуть розвитку їх економічної діяльності.

Остання частина моєї доповіді стосується контрольних функцій з боку префектів. Разом з тим префект не зможе змінити своїм рішенням рішення, яке прийняла, скажімо, сільська чи районна рада.

Хочу підкреслити, що зараз в організації територіальних громад в Україні немає організованості. Це різні міста, села. Дуже багато різних структур. Тепер існуватимуть місцеві громади. Учасники комісії із внесення змін до Конституції дуже наполягали на тому, щоб запровадити термін «громада». Це дозволить набагато зменшити місцеві ешелони влади.

Підводжу підсумки. Що Україна повинна очікувати від децентралізації? На мій погляд, є низка переваг цього процесу. Перша перевага – зміцнення демократії. Я мав можливість відвідати місцеві вибори в Одеській області. був приємно вражений атмосферою, в якій вони відбувалися. Були і недоліки, вони

завжди бувають у будь-яких виборах, не лише у вас. Найголовніше те, що ці вибори мали наслідком своїм чіткий розподіл влади на місцевому рівні.

Друга перевага децентралізації полягає в тому, що вона передбачає, можливо, більш активну участь людей у прийнятті рішень на місцевому рівні. Як ми знаємо, у деяких містах були вибрані нові мери, у деяких залишились старі. Крім цього, були вибрані місцеві ради, в них багато облич, які внесуть, сподіваємось, і нову ментальність у діяльності цих рад. І ці місцеві ради повинні мати більше прозорості і відкритості. Децентралізація також повинна показати ще більшу роль органів юстиції органів державної влади.

Третя перевага – з'являється більше можливостей економічного співробітництва між різними регіонами. Багато залежить від того, чи є лідери на місцевому рівні, і від того, наскільки вони готові співпрацювати з іншими колегами. Потрібно, щоб було більше динамізму. В цьому плані буде цікаво спостерігати за збільшенням побратимства з іншими містами Європейського Союзу з метою перейняття та обміну досвідом місцевого самоврядування в Україні і європейських країнах.

Четверта перевага стосуватиметься збільшення кількості демократичних починань на місцевому рівні, зміцнення демократії. Державні служби на місцях будуть менш залежні від центру. Буде також цікаво спостерігати, як багато нових, цікавих, досвідчених, елітних людей з Києва будуть, можливо, приїжджати до місцевих громад і піднімати, так би мовити, їх ментальність.

Хочу завершити найважливішим: якщо децентралізація буде добре підготовлена, добре здійснена, вона може принести Україні успіх і можливість творення держави. Завжди панувала думка, що Україна – це країна, яка різноманітна у плані своїх регіонів, через що не має єдності, адже різні регіони по-різному думають. Зараз йде процес децентралізації і він може виправити цю ситуацію. І на місцевому рівні місцева еліта буде бачити, що їй довіряють все більше і більше. Ми знаємо, що є багато моментів, коли демократія може уникнути сепаратизму.

На мою думку, цей процес, момент, є дуже символічним, дуже багато роботи ми здійснили з квітня. Під час виборів ми стали свідками демократичного вибору українського народу. Я вважаю, що дуже важливо для України, щоб всі ці реформи були завершені успішно. У світі немає нічого досконалого, все повинно постійно покращуватися.

Я хочу звернути вашу увагу на те, що ви переживаєте історичний момент і нарешті розпочнете здійснювати глибокі реформи. Сподіваюся, коли ви успішно завершите реформи із децентралізації і, крім того, реформи юстиції, яка зараз проводяться, я можу вас запевнити, що ви матимете підтримку європейського співтовариства. Україна повинна довести, що вона здатна це здійснити. Якщо вона це здійснить, то зможе докорінно змінити свої стосунки з Росією. Необхідно, щоб Росія поважала вашу суверенність і ваш вибір. Треба довести ще один раз і вже остаточно, що ви країна єдина, демократична, суверенна і дійсно прагнете до європейських цінностей. Я щиро бажаю вам успіху і хочу запевнити, що вірю в Україну.

ІННА СОВСУН,
перший заступник Міністра освіти України

НЕМОЖЛИВО ЗМІНИТИ СИСТЕМУ, ЯКЩО НЕ ЗМІНЮВАТИМУТЬСЯ ЛЮДИ, ЯКІ В НІЙ ПРАЦЮЮТЬ

13 жовтня у Чернівецькому національному університеті ім. Ю.Федьковича проведено конференцію, в рамках якої представники країн Вишеградської четвірки поділилися з українськими партнерами досвідом у сфері імплементації реформи освіти. Йшлося, зокрема, про фінансову підтримку освіти та навчально-дослідних інститутів.

Про основні етапи впровадження реформ і їх конкретні часові рамки «Буковинському віснику» розповіла заступник Міністра освіти України Інна Совсун.

Одне з ключових питань і основне завдання, яке стоїть перед нами – це, власне, впровадження Закону «Про вищу освіту». Перше, що треба розуміти – це те, що ситуація в освітній системі дуже незручна, тому що, з одного боку, маємо дуже сильний тиск суспільства і великий громадський запит на те, щоб система мінялась, а з іншого боку – система, м'яко кажучи, не дуже схильна до змін. Багато спротиву ми відчуваємо, зокрема, з боку державних вишів. На жаль, не пристосований до змін і наш управлінський апарат, він більше пристосований до того, щоб консервувати систему на якомусь рівні. Бюрократія, проходження документів через Кабінет Міністрів – це те, що забирає дуже багато часу і дуже багато зусиль. Так само і університетське середовище, яке постійно говорить, що треба щось міняти, однак коли справа доходить до конкретних змін, процес затягується, тому що воно не готове ці зміни сприймати.

Сьогодні нам презентують реформи, які відбувались в Польщі, Угорщині, Словаччині. Процес їх впровадження тривав 14 років. Ми над цим працюємо тільки рік. Про схожі виклики у наданні ширшої автономії вищим навчальним закладам говорили і французькі колеги. Радник Президента Франції з питань освіти зазначав, що йому поки що складно оцінити результати розширення автономії, тому що вищі навчальні заклади мають її тільки десять років. У нас ВНЗ працюють в умовах дещо розширеної автономії лише рік. Звичайно, що поки немає значного результату, однак є підтримка частини суспільних запитів.

Якщо говорити конкретно про якісь кроки реформ, то перший етап був радше підготовчий, який стосувався впровадження Закону України «Про вищу освіту». Нам необхідно було переглянути дуже велику частину законодавчої бази, прийняти багато постанов, наказів, щось скасувати, щось переглянути, і це була астрономічна робота, яка стояла перед Міністерством освіти і науки. Університети також почали робити окремі речі в цьому напрямку, однак здебільшого законодавчі зміни вони відчують більше уже з наступного року.

В цьому році міністерство поставило перед університетами два напрямки роботи. По-перше, було висловлено вимогу, щоб університети почали працювати над

зниженням навантаження на викладачів і студентів. В Україні це велика проблема, адже студент слухає 10-15 дисциплін на семестр, що абсолютно нераціонально і не відповідає європейським практикам, тому законодавчо було встановлено обмеження до восьми дисциплін на семестр. Це ще не 4-5, як у європейських країнах, але це все одно крок уперед. І студенти, які у цьому році прийшли на перший курс, уже навчаються згідно з новими вимогами. Університети в подальшому мають повністю переглянути навчальні плани, щоб виконати ці законодавчі норми. Друге завдання, яке мали виконати вищі навчальні заклади – це розширення прозорості і публічності. Міністерство дуже уважно моніторить, чи виконують університети норму щодо розміщення фінансової звітності на сайті університету, оприлюднення великого обсягу інформації, яка раніше була закритою.

Основне завдання в цьому навчальному році для нас як для міністерства – це розробка нових стандартів освіти, тому що старі не відповідають сучасним вимогам. Вже до наступного навчального року університети повністю мають переробити свої начальні плани щодо нових стандартів. Важливим також є створення Національного агентства з питань забезпечення якості вищої освіти, однак через низку чинників, зокрема через проблеми у формуванні його складу, цей процес ускладнився.

Ще одне важливе питання – це підвищення вимог щодо кваліфікації викладачів. На цьому, до речі, наголошують і наші колеги з країн вишеградської групи. Головні вимоги, які зараз розпочинають діяти, це обов'язкове знання іноземної мови. Це річ, обов'язкова в академічній практиці. Адже як ми можемо поміняти систему, якщо не мінятимуться люди, які в ній працюють. Міністерство зараз готує цілу серію семінарів, тренінгів для викладачів, щоб не просто виставити кадрові вимоги, а підвищити їх фаховий рівень. Потрібно працювати в нових умовах, і для реформування освіти основне завдання – це сформувати загальне бачення. З наступного року ми вже почнемо працювати над його реалізацією.

Довідково: Конференція у м.Чернівці стала частиною проекту «Виїзного засідання Вишеградської групи» з ціллю, по-перше, поділитися досвідом реформ країн Вишеградської четвірки (V4) з Україною у вибраних сферах політики, по-друге, покращити координацію допомоги V4 Україні. Країни V4 погодилися виконувати особливі функції коли йдеться про галузевий напрямок їх допомоги Україні в процесі реформ відповідно до імплементації Асоціації з ЄС. Захід відбувся під керівництвом Міністерства закордонних справ Чеської Республіки і мав на меті поділитися досвідом V4 з українськими партнерами у сфері імплементації реформи освіти, зокрема, фінансової підтримки освіти та навчально-дослідних інститутів (ВНЗ, професійна освіта та підготовка і наукові інститути), що є складною та важкою для вирішення проблемою, яка і досі триває, а також обумовлює широку можливість імплементації реформ.

Введення Закону «Про вищу освіту» спричинило зміни широкого спектру критичних проблем системи вищої освіти в Україні. Основні напрямки, такі як система гарантії якості, навчання спрямоване на студентів, інтернаціоналізація, підпадають під реформу. Зміни в прогресі відображають загальний напрямок української вищої освіти відносно Європейський простір вищої освіти. Це неймовірно важко європеїзувати систему освіти та науки без комплексної модернізації фінансової підтримки. Застаріла радянська система не тільки відірвана від сучасних умов ринку праці, але й також пагубна для державного бюджету та довготривалого розвитку країни.

Зміна фінансового підходу до освіти та науки є непростим завданням, але вона має початися задля досягнення бажаної системи. Очевидна відсутність розуміння та консенсусу серед українських партнерів в потрібній моделі. Це проблема, де міжнародний досвід є крайньої важливості, особливо досвід країн, які пережили схожий перехідний період.

V4 + Конференція в Україні щодо фінансової підтримки освіти та науки розглянулитакі аспекти як зміна системи державного замовлення; досвід країн V4, джерела фінансової підтримки (державний/місцевий бюджет, приватне інвестування), формула розрахунку видатків, розподіл державних фондів серед університетів (критерії, покажчики та ін.), можливе введення системи ваучерів та кредитів, розрахунок видатків та користі податкових надходжень, представлення грантової системи у фінансуванні науки, фінансування інститутів професійного навчання та підготовки та ін. Навчання на практиці, історії успіху та невдачі країн V4 є корисним досвідом для України відносно всеосяжних систематичних змін в моделі фінансової підтримки освіти та науки.

БОГДАН ВІТОВСЬКИЙ,

начальник управління молоді та спорту Чернівецької обласної державної адміністрації

З МОЛОДДЮ ПРАЦЮЄМО НА ПАРТНЕРСЬКИХ ЗАСАДАХ

Управління молоді та спорту – структурний підрозділ обласної державної адміністрації, головне завдання якого – участь у забезпеченні реалізації на території області державної політики у сфері молоді, фізичної культури та спорту. Про те, як на практиці здійснюється ця діяльність, «Буковинському віснику» розповів начальник управління Богдан Вітовський.

«БВ»: Богдане Івановичу, вже сама назва управління – «молоді та спорту» – говорить про те, що воно має відрізнятися від інших структурних підрозділів, бути більш сучасним і цікавим. Чи керуєтесь у роботі таким принципом?

БВ: Без сумніву. Організовуючи наші заходи, ідеї беремо саме у молоді – це можна назвати таким собі «ноу-хау». До нас приходять молоді лідери, вони пропонують свої думки, ідеї, потім ми разом обговорюємо, як зробити так, щоб це було цікаво. Адже коли молоді нецікаво, вона на захід просто не йтиме.

Для прикладу, у вересні у нас відбувся ярмарок професій. Захід мав на меті зустріч роботодавців та студентів, зацікавлених у вакансіях. Його відвідали понад 300 молодих людей із різних ВНЗ Чернівців, зі сторони потенційних роботодавців було презентовано 16 компаній міста Чернівці. Учасникам дуже сподобалось, тому подібні ярмарки будемо організовувати ще, адже чим більше молодих людей зможуть завдяки нашому сприянню знайти роботу – це буде показником нашої діяльності.

Нещодавно у Мигово було проведено молодіжний студентський форум. Ми ставили за мету підвищити обізнаність студентів щодо актуальних питань інтеграції до європейського

союзу, познайомити з новими стандартами освіти, підвищити рівень їх знань у сфері працевлаштування, навчити молодь протидіяти негативним факторам, які впливають на безробіття тощо.

З'їхалось більше ста учасників – молодих людей з креативним мисленням, цікавими ідеями. Форум відвідало наше обласне керівництво, зокрема був Руслан Сенчук,

приїхав народний депутат Іван Рибак. Депутат і студенти спілкувались на рівних, молодь ділилися ідеями, як покращити економічне життя на Буковині. В рамках заходу учасники готували і презентували свої соціальні та бізнес-проекти.

Цікавим молодіжним заходом є «Студентська республіка». Це міжнародна програма, яка реалізується по всій території України та проходить одночасно в усіх обласних центрах, АР Крим, містах Київ і Севастополь. «Студентська республіка» має 3 етапи – вишівський, регіональний і всеукраїнський. На регіональному рівні результатом гри є вибори Студентського мера та депутатів Студентського магістрату. Переможці регіональних етапів їдуть на фінальну частину. Зміст гри полягає в тому, щоб здійснити моделювання усіх політико-правових та економічних процесів, що відбуваються у суспільстві як під час виборів, так і в «мирний» час. Ми провели регіональний етап у Виженці, участь в заході взяло понад 600 учасників – студентів наших вищих навчальних закладів, які відпочивали, спілкувалися між собою.

На фінал всеукраїнської студентської республіки наша команда виїжджала в Генічеськ, двоє її учасників стали членами всеукраїнської парламенту. Зважаючи на те, що парламент складається з 15 чоловік – для нас це досить хороший результат. Минулого року ми також мали два депутати, а попередні два роки президент Студреспубліки був з Чернівецької області. Це активні молоді люди, які з часом замінять нас, і, сподіваюся, нам буде житися добре при їх керівництві.

«БВ»: З якими молодіжними організаціями, об'єднаннями найбільше співпрацюєте і у якому форматі відбувається діалог?

Найактивніші – це Чернівецька міська молодіжна організація «Станиця Чернівці Пласту – НСОУ», представництво AIESEC у Чернівцях, «Студентська рада Буковини», Чернівецький обласний молодіжний центр праці, Чернівецький магістрат Студентської республіки.

Ініціативна група складається приблизно з 20 осіб, ми збираємося зазвичай тут, у нас. Зважаючи на те, що наше приміщення для цього не дуже пристосоване, у планах є побудова молодіжного центру, де молоді люди могли б збиратися для обговорення і працювати над тими чи іншими питаннями, проектами. Час від часу проводимо наші заходи у Horizont Business Hub, що на Доброго, 5. Там нам йдуть назустріч, дають знижки на оренду.

Ще у 2013 році в Києві відбувся з'їзд громадських організацій, було дано доручення в кожній області створити молодіжні центри, які б охоплювали різні напрями щодо роботи

з молоддю. Це питання у нас досі на контролі. Зараз ми розробили проект програми реалізації молодіжної політики в Чернівецькій області і туди заклали пункт створення цього центру. Якщо не вийде через програму, будемо шукати інші шляхи, але молодіжний центр обов'язково мусить бути.

«БВ»: Чи є якісь пріоритетні напрямки молодіжної політики?

БВ: В останні роки на перше місце в нашій роботі вийшло національно-патріотичне виховання. Уже розроблено концепцію національно-патріотичного виховання для дітей та молоді, вона ще не затверджена, наразі перебуває на розгляді, однак вже відбулося її громадське обговорення на координаційній раді. Громадські організації, районні структурні підрозділи висловили свої думки та внесли пропозиції.

Вперше у нашій програмі національно-патріотичне виховання виділене в окремий розділ. З 1 січня реалізація цього напрямку буде у нас першочерговим завданням. Важливе місце займає підтримка скаутського руху.

«БВ»:Чи відрізняється сьогоднішня молодь від попередньої, тієї, яка була раніше, скажімо, декілька років тому?

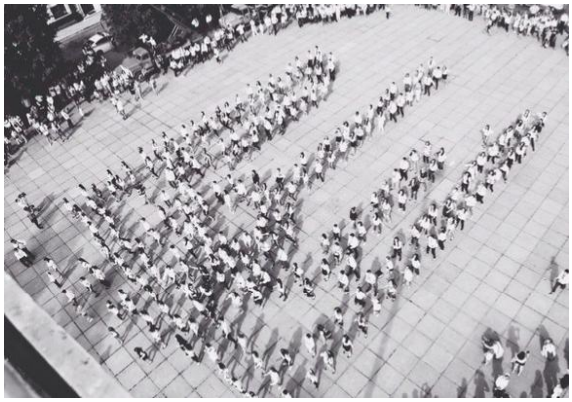
БВ: Сьогоднішня молодь відрізняється навіть від минулорічної. Переломним моментом стала революція гідності. Молоді люди змінилися кардинально, змінилися їх вимоги, потреби, змінилося ставлення до влади, змінилося абсолютне все. Якщо раніше управління придумувало заходи, розробляло якусь концепцію, а потім запрошувало молодь долучитися до заходів, писало листи у навчальні заклади, щоб прислали представника, то зараз формат повністю змінився. Молоді люди самі хочуть щось робити, пропонують ідеї, збираються, приходять, ми разом все обмірковуємо, визначаємо, хто якою ділянкою роботи займатиметься. Для спілкування активно використовуємо соцмережі – це дуже швидко і зручно. Ми не є координаторами, не є їхніми старшими помічниками – ми партнери. Немає такого, що молоді люди висловлюють свою думку, а наше слово залишається верхнім і ми самі вирішуємо, як зробити. Ми не диктуємо умови. Спілкування відбувається на рівних. Ніяких рішень про молодь без молоді ми не приймаємо. Все вирішується шляхом спільних обговорень. Здебільшого йдемо на компроміс – і ми, й вони, тому що часом важко знайти спільну думку, адже є такі бажання, які не завжди співпадають з нашими фінансовими можливостями. Оце і є компроміс – їхні бажання і наші можливості. Але завжди знаходимо спільну мову.

Для прикладу, управління співпрацює з благодійним фондом «Серце до серця». Волонтери фонду займаються збором коштів для закупівлі медичного обладнання у лікувальні заклади. Акція проводиться щороку і триває місяць. Ми допомагаємо в організації збору коштів, проводимо спільно навчання волонтерів, займаємося публічним висвітленням результатів акції. Волонтери, у свою чергу, потім допомагають нам у проведенні наших заходів.

Є також цікава всеукраїнська інформаційно-профілактична акція «Відповідальність починається з мене», яку ми теж пропагуємо. У нас взагалі окремий напрямок роботи – це пропаганда здорового способу життя. У 2013 році наша область зайняла перше місце за результатами акції, ми отримали у подарунок 5 дитячих спортивно-ігрових майданчиків, які розмістили на території області – у віддалених населених пунктах, де дійсно була у цьому потреба.

Загалом проводимо багато різних акцій, заходів, щоб зацікавити якомога більше молоді, активізувати її потенціал, залучити до суспільно-громадського життя. Варто згадати такий захід як День вишиванки. Ідея його відзначати виникла не у нас, це придумали студенти, однак управління активно долучилося до проведення свята. Два роки тому на Соборній площі ми зробили «живий» герб, встановивши рекорд. Минулого року, у зв'язку з подіями в Україні, не можна було робити якихось помпезних заходів, тому у нас була хвилина мовчання. Разом з тим через соцмережі ми закликали людей, молодь з інших міст України відзначити свято спільним виконанням гімну.

О 12.15 на площах обласних центрів – в Івано-Франківську, Харкові, Одесі – зібрались групи людей – десь більше, десь менше, і, вийшовши на зв'язок, всі разом в онлайн-режимі проспівали гімн. Цього року також хотілося зробити щось цікаве, таке, щоб запам'яталося. Спільно з громадськими активістами разом обговорювали формат заходу. Ми хотіли розвивати тему герба, молодь, у свою чергу, думала про якийсь фестиваль, пов'язаний з танцями. В ході обговорення вирішили зробити «танцювальний» герб, щоб це було і показово, і несло, разом з тим, національно-патріотичне навантаження. Два тижні репетицій – і Чернівці протанцювали на всю Україну. Були присутні всі центральні телеканали, велася повітряна зйомка. Такі заходи варто проводити, вони об'єднують молодь.

«БВ»: Діяльність управління охоплює багато різних напрямків, зокрема це робота з дітьми пільгових категорій. Яким чином вона здійснюється?

Важливий напрям – це оздоровлення дітей пільгових категорій. Ми є координаторами цієї діяльності. Нещодавно було проведено координаційну раду, на якій підбили підсумки цьогорічної оздоровчої кампанії. Зважаючи на реалії сьогодення, цього року на перший план у нас вийшло оздоровлення та відпочинок дітей осіб, переміщених з Донецької і Луганської областей та Криму, а також дітей учасників АТО. Ініціатором цього виступила обласна державна адміністрація. Завдяки спільній роботі, 37 дітей зазначеної категорії абсолютно безкоштовно відпочили та оздоровились в Угорщині. Ще 77 дітей побували в Республіці Хорватія – у дитячих таборах на островах Лошинь та Раб. Там була дуже цікава програма, діти зустрілися з послом України в Хорватії, відвідали Загреб, де сфотографувалися біля пам'ятника Тарасу Шевченку. Велику допомогу надала українська діаспора. В Угорщині її представники організовували дітям обіди, провели екскурсію Будапештом, підготували подарунки. На запрошення мера міста Конін (Польща) 30 дітей з м. Чернівці їздили туди на відпочинок.

Щодо місцевого оздоровлення, то цього року на території області працювало 13 таборів. Зважаючи на те, що Фонд соціального страхування призупинив фінансування цього напрямку, оздоровчими заходами цього річ було охоплено дещо менше дітей. Але, не дивлячись на це, багато дітей все ж таки мали можливість оздоровитися та відпочити в таборах.

Зараз, відповідно до «Стратегії розвитку Чернівецької області 2020», управління розробляє Програму відпочинку та оздоровлення, в яку вже будуть включені також категорії дітей переселенців та учасників АТО, дітей, батьки яких загинули чи пропали безвісти, адже за цих дітей теж потрібно дбати.

Хотілося б також сказати, що у саму оздоровчу програму намагаємося додавати якісь цікаві елементи. Наприклад, цього року управління долучилось до проведення наметового містечка у Вижницькому районі «Буковинська мозаїка». До речі, і на мою особисту думку, і на думку колег, наметове містечко – це набагато краще, ніж відпочинковий варіант у пришкільних таборах. Ми організували там «День Робін Гуда». В гості до учасників табору приїхали заслужений тренер України зі стрільби з лука Анатолій Єгоров, відомі спортсмени, майстри спорту міжнародного класу. Вони привезли луки, щити, провели майстеркласи. Кожен з учасників мав можливість спробувати свої сили у стрільбі. Без сумніву, коли дитина бачить, як майстер спорту з п'ятдесяти метрів влучає у ціль – це стимул для неї. Тобто форм і методів зацікавити дітей та молодь, пропагувати здоровий спосіб життя є багато.

Окрім цього, для дітей пільгових категорій ми щороку організовуємо новорічні заходи. Для цього орендуємо драматичний театр, філармонію. Артисти театру готують для дітей новорічну програму. Так, минулого року ми провели п'ять новорічних вистав, охопили більше трьох тисяч дітей з усієї області – з багатодітних, малозабезпечених сімей, дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування. Окрім цього, вперше залучили дітей учасників АТО. Було вручено більше трьох тисяч подарунків. Такі заходи плануємо провести і цього року.

«БВ»: Велика ділянка роботи, якою займається управління – це розвиток фізичної культури та спорту в області. Розкажіть, будь ласка, про це більш детально.

БВ: Управління розвиває спорт вищих досягнень, координує роботу фізичної культури і спорту, організовує і проводить чемпіонати першості, кубки області з різних видів спорту. У Чернівецькій області культивуються як олімпійські, так і не олімпійські види спорту, спорт для людей з обмеженими фізичними можливостями. Цим напрямком, зокрема, займається така структура як регіональний центр фізичної культури та спорту інвалідів «Інваспорт». Спортом вищих досягнень – обласна школа вищої спортивної майстерності. Також управління координує роботу центру «Спорт для всіх» – обласного центру фізичного здоров'я населення, роботу всіх дитячо-юнацьких спортивних шкіл області незалежно від відомчого підпорядкування. В області станом на сьогодні є 36 спортивних шкіл, з них 35 – дитячо-юнацькі і одна – дитячо-юнацька спортивна школа олімпійського резерву зі стрільби з лука. В цих школах займається більше 16 тисяч учнів. Загалом у нас в області усіма видами фізкультурно-оздоровчої роботи займається більше 115 тис. людей.

Щодо спортивної бази, то зараз в області всього нараховується 2180 спортивних споруд. Сюди входять і стадіони, і футбольні поля, і спортивні зали. Спортивних залів в області є 346 – це такі, що мають площу не менше 162 м2. Все, що менше, вважається пристосованими приміщеннями для занять. Є стрілецькі тири, є кінно-спортивна база «Троя», є дві споруди зі штучним льодом.

З ініціативи Федерації плавання України та за нашого сприяння був підписаний меморандум про розвиток плавання в області. В міській раді уже було проведено презентацію проектів із реконструкції басейну на стадіоні «Буковина» та басейну в школі №27. Це програма по місту Чернівці, вона розрахована на 5 років. На це необхідно 87 млн грн., окрім видатків міської ради будуть залучатися кошти інвесторів. Басейни – це наболіле для Чернівців питання, тому його потрібно вирішувати – поступово, зробивши спочатку хоча б дві споруди, але щоб уже через певний проміжок часу люди могли ними користуватися.

Хочеться сказати про спортивні успіхи. Види спорту, не тільки в Чернівецькій області, а й скрізь, мають свої пріоритети. У нас такими пріоритетними видами є стрільба з лука та легка атлетика. На останніх Олімпійських іграх, які були у 2012 році, до збірної України увійшло четверо представників з нашої області – двоє з легкої атлетики і двоє зі стрільби з лука. Наші спортсмени показують результати міжнародного рівня. У стрільбі з лука варто

відзначити Лідію Січенникову. Вона і Наталя Лупул мають усі шанси взяти участь в Олімпійських іграх 2016 року у Ріо-де-Жанейро у складі збірної України. Також взяти участь в Олімпійських іграх 2016 року має Еміль Ібрагімов (легка атлетика, естафета 4х100 м.).

Нещодавно 5 спортсменів нашої області повернулись з чемпіонату світу з рукопашного бою, здобувши одну золоту та чотири бронзові медалі. Збірна України з панкратіону стала чемпіоном світу з цього виду спорту серед дорослих, друге місце посіла серед молоді. Наш вклад – це 15 чоловік, з яких усі 15 – чемпіони і призери. Спортсменці з панкратіону Анні Беженар цього року присвоїли звання заслуженого майстра спорту України – це найвище спортивне звання. За підсумками 2014 р. її назвали кращою спортсменкою України з неолімпійських видів спорту.

Ще один популярний неолімпійський вид спорту в області – спортивне орієнтування. До речі, цього року 40 років спортивному орієнтуванню на Буковині. Зважаючи на те, що Чернівецька область має дуже цікавий ландшафт, у нас можна проводити і чемпіонати Європи, і чемпіонати світу. До речі, декілька років тому ми проводили чемпіонат Європи з 24-годинного орієнтування – рогейну. Це екстремальне орієнтування. Учасники стартують о 12 годині дня і йдуть маршрутом, щоб знайти відзначені на карті точки. Загальна площа карти – 156 км2. База змагань була в Мілієво, приїхало 9 команд з Європи. Тобто у нас є і досвід, і можливість, а основне – чудова природа і ландшафт, якого немає в інших областях.

Досить активно у нас розвивається велосипедний спорт, особливо маунтенбайк. Ландшафт дозволяє організувати хороші траси, приїжджає багато учасників. Маємо наміри провести у наступному році міжнародні змагання з маунтенбайку в Чернівецькій області. Багато змагань проводиться зі стрільби з лука. Недавно відбулися змагання з боксу серед жінок, Чемпіонат України з велосипедного спорту, Кубок України з мотоспорту. Загалом на рік ми організовуємо і проводимо більше 70 обласних змагань, близько 15 чемпіонатів України та 8 міжнародних змагань – це тільки ті заходи, до яких ми причетні. А є ще інші спортивні організації, міське управління спорту, районні структури, які проводять свої заходи.

Окрім того, проводимо і спартакіаду школярів, і змагання серед професійно-технічних та вищих навчальних закладів, беремо участь у різних всеукраїнських заходах. Організовуємо спільно із фізкультурно - спортивним товариством «Спартак» спартакіади державних службовців, проводимо спартакіади допризовної молоді. Через управління йде фінансування наших структур, спортивних товариств, спортивних шкіл.

Готуємо команди з видів спорту, які у нас культивуються, на чемпіонати та кубки України. На сьогодні підготовлено близько 20 майстрів спорту. Трьом присвоєно звання майстрів спорту України міжнародного класу – і це теж показник роботи. Маємо переможців і призерів багатьох європейських і світових першостей.

Свою діяльність, спортивні досягнення ми висвітлюємо, пропагуємо. Однак є одне «але», яке не завжди дає нам можливість донести те, що ми хочемо, до людей. На жаль, на сьогодні здоровий спосіб життя, заняття спортом не є першочерговим для людей, вони мають інші потреби. Можливо, це такий період, пов'язаний із соціально-економічними труднощами. Є певні проблеми зі спортивними базами. Їх ніби і вистачає, але відсотків 70 з них побудовані ще у радянський період, інвентар на них не завжди відповідає вимогам і нормам.

Але разом з тим серед молоді спостерігається тенденція до самостійних занять спортом. Збільшується кількість відвідувачів у тренажерних та фітнес-залах. З часом люди дедалі більше розуміють, що їм це потрібно.

Взагалі кожен повинен мати право і можливість займатись тим, чим хоче. Це і є демократія. Людина сама собі вибирає. Один хоче бігати зранку, інший не має можливості бігати, зате йде після роботи в тренажерний зал, а ще хтось двічі на тиждень йде плавати. Інша справа, якщо вибору немає. В селі, що тут приховувати, у дітей не такий вибір, як у місті, а вони теж хочуть займатися. Саме тому треба розширювати цей вибір, розширювати можливості вибрати щось. Поряд з цим – культивувати окремі види спорту. В Чернівецькій області, для прикладу, чимало шкіл культивують футбол – це традиції, які збереглись. Діти, особливо хлопчики, люблять грати у футбол, ним займається більше 4 тисяч осіб. Тому як не розвивати футбол, коли на це є попит. Дітям треба створювати ці умови, та й не тільки дітям. Є дуже багато оздоровчих груп, які займаються самостійно, вони не чекають вказівки ні від управління, ні від відділу, вони самі домовляються, збираються, йдуть на майданчик і грають у футбол.

Потрібно пропагувати здоровий спосіб життя. Ми проводимо цю роботу у межах своїх можливостей, але крім того є й інші засоби – телебачення, газети. Для дітей надзвичайно важливим є приклад батьків. Якщо брати дитину з собою на спортивні змагання чи тренування, то ця дитина теж піде. Якщо батько брав дитину з собою пити пиво, то ця дитина підросте і піде кроками батька – пити пиво.

Фізична культура і спорт реалізується у закладах освіти. Це 240 дошкільних, 427 загальноосвітніх навчальних закладів, 15 профтехучилищ. В дошкільних закладах оздоровчою фізкультурою займається більше 30 тис. дітей. Для прикладу, у Сполучених Штатах Америки у дитячих садочках рухова активність на першому місці. Діти зранку до вечора бігають, стрибають, для цього їм створено усі належні умови – ігрові кімнати, дитячі тренажери, дитячі майданчики. Дітей від 4 до 5 років не завантажують навчальними дисциплінами, їм дають можливість бути дітьми. Можливо, незабаром і ми прийдем до того, що у першу чергу дитина повинна бути здорова. В області функціонує 11 центрів фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх», завданням яких є задоволення потреб населення у фізкультурно-спортивних послугах за місцем проживання та відпочинку.

У нас є 13 стаціонарних позаміських оздоровчих заклади, так от на кожну зміну представники «Спорту для всіх» приїжджали туди спільно з волонтерами, брали з собою інвентар та проводили різноманітні спортивні заходи.

Діють у нас фізкультурно - спортивні товариства. Це обласні організації фізкультурно-спортивного товариства «Динамо», «Україна», «Колос», «Спартак».

У підпорядкуванні «Інваспорту» є дитячо-юнацька спортивна школа для дітей з обмеженими можливостями, яку відвідує 303 дітей. Проводять роботу школа-інтернат в Хотині, де навчаються діти з вадами інтелекту, школа-інтернат у Чернівцях для дітей з вадами слуху. Спортсмени-інваліди теж мають свої проблеми, адже це специфічний вид діяльності, він вимагає особливих умов. Але люди з обмеженими фізичними можливостями теж хочуть займатися спортом, хочуть зустрічатися, брати участь у змагання. Їм у цьому плані важливі не так змагання, як можливість поспілкуватися. І ці умови їм теж потрібно створювати.

Займаємось також спортом ветеранів. Це люди, яким у більшості давно за 60, однак вони активні, теж хочуть змагатися, і по цьому спорту теж маємо непогані показники.

Загалом дуже багато напрямків, за якими здійснюємо нашу діяльність.

Хотілося б сказати окремо про те, що є тільки нашим здобутком. Це, наприклад, «Буковинська миля». Ми проводили її у себе сім років поспіль, після цього акція стала загальнодержавною і вже три роки Міністерство молоді та спорту України проводить Чемпіонат України з бігу на 1 милю. Це наше нововведення, і ми його будемо пропагувати далі. До Дня фізичної культури і спорту медичний університет вже кілька років організовує біг з метою пропаганди здорового способу життя. Цього року до нього долучились всі вищі навчальні заклади. Учасники стартували від стадіону «Буковина» і бігли до філармонії.

Хотілося б сказати окремо про те, що є тільки нашим здобутком. Це, наприклад, «Буковинська миля». Ми проводили її у себе сім років поспіль, після цього акція стала загальнодержавною і вже три роки Міністерство молоді та спорту України проводить Чемпіонат України з бігу на 1 милю. Це наше нововведення, і ми його будемо пропагувати далі. До Дня фізичної культури і спорту медичний університет вже кілька років організовує біг з метою пропаганди здорового способу життя. Цього року до нього долучились всі вищі навчальні заклади. Учасники стартували від стадіону «Буковина» і бігли до філармонії.

Буковина є учасником Міжнародного турніру «4 регіони для Європи». Раз у чотири роки вона приймає представників Франції, Румунії та Німеччини, а так щороку команда наших спортсменів їде до якоїсь з цих країн. Цим змаганням уже 16 років.

Таким чином наше управління дотичне до всього, що робиться в плані спорту і фізичної культури в області.

«БВ»: І, наостанок, розкажіть, будь ласка, про колектив.

БВ: Управління складається з двох відділів – відділу молоді і відділу фізичної культури та спорту, а також сектору бухгалтерського обліку. За штатним розписом у нас має бути 13 чоловік, однак, на жаль, сьогодні штат у нас не укомплектований, маємо 4 вакансії. Зараз це проблема, мабуть, у всіх структурних підрозділах, і пов'язана вона, насамперед, з низькою зарплатою державних службовців. Через це молодь до нас не дуже охоче йде. Можливо, коли буде прийнятий новий закон про державну службу, ситуація зміниться. Молода людина, яка приходить на роботу, має нові ідеї і хоче зробити щось на краще, не повинна думати, як вона має піти в магазин і щось купити. Вона повинна отримувати гідну заробітну платню, тоді не буде ніяких проблем.

Але загалом наші працівники молоді, креативні, мають бажання працювати. Роботу будуємо за демократичним принципом, я завжди раджуся з колегами, адже, як начальник, здійснюю загальну координацію і можу навіть не знати окремих деталей, тоді коли вони більш детально можуть розповісти про той чи інший напрямок, оскільки безпосередньо ним займаються. І це теж наше ноу-хау.

СВІТЛАНА ШТЕФАНЧУК,
заступник директора Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги

СИСТЕМА БЕЗОПЛАТНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ЯК СПОСІБ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ

Права і свободи визначають межі можливої поведінки людини і громадянина, можливість користуватися певними суспільними, природними та іншими благами для задоволення власних інтересів та потреб. Саме тому вони є основою правового становища особи.

Конституція України встановлює, що права і свободи людини визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

У разі порушення прав та свобод громадянин може звернутися за їх захистом до судових органів, прокуратури, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, інших органів.

Держава різними засобами забезпечує дотримання та захист прав людини. Зокрема Конституцією України гарантована можливість громадянам України, іноземцям, особам без громадянства, у тому числі біженцям чи особам, які потребують додаткового захисту, отримати безоплатну правову допомогу.

Правовідносини у сфері надання безоплатної правової допомоги регулюються Законом України «Про надання безоплатної правової допомоги».

Відповідно до норм зазначеного закону під правовою допомогою розуміють надання правових послуг, спрямованих на забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина, захисту цих прав і свобод, їх відновлення у разі порушення.

Безоплатна первинна правова допомога надається кожній особі, тобто громадянам України, іноземцям, особам без громадянства, в тому числі біженцям, які перебувають під юрисдикцією України.

Державою також гарантується право на отримання безоплатної вторинної правової допомоги, яка включає в себе такі її види як захист, здійснення представництва інтересів осіб, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами, складення документів процесуального характеру.

Суб'єктами надання безоплатної вторинної правової допомоги є центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги, які забезпечують надання правових послуг, та адвокати, включені до Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу.

Отже, з 01 січня 2013 року в усіх обласних центрах України, включаючи Чернівецьку область, працюють Регіональні центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги, які забезпечують надання правової допомоги громадянам у кримінальному процесі – кожному затриманому, а також засудженим та підозрюваним, обвинуваченим особам, у кримінальних провадженнях щодо яких участь захисника є обов'язковою згідно з нормами Кримінального процесуального кодексу.

За період з 01 січня 2013 року по теперішній час Регіональним центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги видано понад дві тисячі доручень для здійснення захисту осіб в кримінальних та адміністративних провадженнях.

Окрім того, для забезпечення доступу громадян до безоплатної правової допомоги у цивільному та адміністративному процесах з 1 липня 2015 року в Україні розпочали роботу сто місцевих центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги, до яких можуть звернутися жителі місцевих громад усіх

регіонів України.

В Чернівецькій області роботу з надання правової допомоги здійснюють місцеві центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги м. Чернівці (вул. Університетська, 1), м. Вижниця (вул. Українська, 100-б) та смт. Кельменці (вул. Довженка, 9).

Місцеві центри з надання БВПД забезпечують доступ до безоплатної правової допомоги соціально незахищеним категоріям громадян, зокрема малозабезпеченим (особи чий середній місячний сукупний сімейний дохід не перевищує двох прожиткових мінімумів), учасникам бойових дій (у тому числі це стосується учасників АТО із відповідним статусом та членів сімей загиблих), дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, біженцям та ін. Усім цим незахищеним категоріям осіб надаються послуги адвокатів для представництва їх інтересів у цивільних та адміністративних судових спорах, а також потерпілим і свідкам у кримінальних провадженнях, якщо вони належать до категорій, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, як це визначено ст. 14 Закону України «Про безоплатну правову допомогу».

За період роботи місцевих центрів з надання БВПД Чернівецької області безоплатну правову допомогу у цивільному та адміністративному процесах надано 118 особам, також понад 500 особам надано консультації та роз'яснення з правових питань.

Особи, які потребують захисту або представництва інтересів у суді та не мають достатніх фінансових можливостей для здійснення захисту чи представництва, мають змогу звернутися до Регіонального та місцевих центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги Чернівецької області та отримати допомогу кваліфікованого адвоката, який надаватиме свої послуги безоплатно для клієнта. Послуги адвоката оплачує держава.

Отже, на сьогодні, завдяки злагодженій роботі системи безоплатної правової допомоги, існує дієвий спосіб захисту прав і свобод людини, який полягає у створенні рівних можливостей доступу осіб до правосуддя.

Статистика, факти, події

ГОЛОВА ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ ОЛЕКСАНДР ФИЩУК ЗУСТРІВСЯ З ГЕНЕРАЛЬНИМ КОНСУЛОМ УГОРЩИНИ У МІСТІ УЖГОРОД ПАНОМ ЙОЖЕФОМ БАЧКАІ

23 жовтня в приміщенні обласної державної адміністрації відбулась зустріч голови обласної державної адміністрації Олександра Фищука та першого заступника голови обласної державної адміністрації Володимира Куліша з Генеральним консулом Угорщини у місті Ужгород паном Йожефом Бачкаі.

Голова обласної державної адміністрації Олександр Фищук подякував за підтримку України у нелегкий для країни час, а особливо за організацію оздоровлення дітей із числа родин військовослужбовців, які загинули під час проведення антитерористичної операції та наголосив, що співпраця між Україною та Угорщиною буде і надалі розвиватися. «У зв'язку із ситуацією, яка склалася на сході України, закордонні інвестори не знають, чи є безпечним вкладання коштів у розвиток різних галузей. Але я впевнений, що співпраця України та Угорщини буде розвиватися», - зазначив Олександр Фищук.

За словами Йожефа Бачкаі, глава Уряду Угорщини Віктор Орбан активно підтримує позицію щодо запровадження безвізового режиму між країнами, а також висловлює сподівання, що українці житимуть у мирній країні.

Перший заступник голови обласної державної адміністрації Володимир Куліш зазначив, що Україна заплатила дуже високу ціну за бажання жити та розвиватися у європейському напрямку. «Буковина з усіх регіонів України знаходиться найближче до країн Європейського союзу і саме вона має стати пілотним проектом у розвитку транскордонних відносин України та країн ЄС. Крайова влада має наполегливо працювати для створення привабливого інвестиційного іміджу Чернівецької області. Висловлюю надію, що співпраця та щира допомога Угорщини нашій державі продовжиться і надалі», - сказав Володимир Куліш.

«ПОСЛИ РЕФОРМ»:
Чому необхідно проводити реформу місцевого самоврядування?

В рамках реформи децентралізації в Чернівецькій області утворено вже 10 об'єднаних територіальних громад із 24 запланованих – це один із найвищих показників на Україні. Всі 10 об'єднаних громад можна визнати спроможними та надати їм повноваження і ресурси нарівні з містами обласного значення. Але впровадження реформи децентралізації та її успішне закінчення можливе лише за умови внесення відповідних змін до Конституції.

Для роз'яснення в регіонах необхідності проведення реформи децентралізації громадські активісти та експерти розпочали Всеукраїнську інформаційну кампанію «Посли реформ». Її підтримали Програма розвитку ООН в Україні (ПРООН), Міжнародний фонд «Відродження», інститут громадянського суспільства та народні депутати України з різних фракцій. В рамках організованих заходів, які відбудуться загалом у 20 обласних та районних центрах, будуть надані відповіді на запитання щодо доцільності реформування місцевого самоврядування.

В рамках інформаційної кампанії в Чернівецькій обласній державній адміністрації 23 листопада відбулася прес-конференція за участі народних депутатів Павла Кишкаря, Віктора Кривенка, голови облдержадміністрації Олександра Фищука та директора Чернівецького офісу реформ Ігоря Баб'юка.

Отже, які переваги децентралізації?

Реформа децентралізації, по-перше, надасть можливість невеликим населеним пунктам об'єднатись та створити велику спроможну громаду. Відповідно до запропонованих Конституційних змін саме громада стане базовим рівнем територіального устрою, на другому рівні – район, та третьому – регіон (область). Важливо підкреслити, що в процесі об'єднання громад села не зникнуть і не об'єднаються між собою. Об'єднуються лише органи управління цими селами. Тобто один орган управління буде на 7-10 сіл. Це значно скоротить витрати на утримання сільських рад та їх працівників, адже зараз у невеликих селах 90% бюджетних коштів йде виключно на утримання апарату ради. В центрі об'єднаної громади будуть знаходитись всі державні органи: пенсійний фонд, органи реєстрації, фонд соціального захисту населення та інші. Такі громади отримають від держави значні фінансові ресурси на виконання повноважень у сфері освіти, медицини – такі ж, як зараз мають міста обласного значення. Пропонується спрямовувати до місцевих бюджетів до 60% податку на доходи фізичних осіб, 10% податку на прибуток підприємств, частково – екологічний податок, 100% земельного податку та податку з нерухомості.

По-друге, внесення змін до Конституції в частині децентралізації дозволить встановити європейську систему управління, де громадяни будуть отримувати всі послуги (субсидії, паспорт, виписки, довідки та ін.) там, де проживають – у громаді. Всі послуги стануть більш наближеними до місця проживання. Середня відстань від населеного пункту до центру громади, де можна буде отримати всі послуги, зменшиться після реформи майже на

третину – з 25 км до 11 км. Саме цей аспект і відповідає головному завданню децентралізації – зменшення дистанції між громадянином та органом, який має повноваження.

По-третє, громади зможуть самостійно встановлювати місцеві податки і збори, таким чином отримати фінансову незалежність від району та держави. Громади отримають також право розпоряджатися землею на всій своїй території, у тому числі за межами населених пунктів. В таких умовах кожна територіальна громада (місто, село, селище) будуть зацікавлені в тому, аби створювались робочі місця і, відповідно, сплачувалось більше податків.

Крім того, після внесення змін до Конституції громадам буде гарантовано Основним законом фінансове забезпечення всіх повноважень місцевого самоврядування, зокрема шляхом надання громадам частки загальнонаціональних податків. В державну скарбницю будуть йти лише ті кошти, ш,о необхідні для виконання державних функцій. Це є головною відмінністю від чинної фіскальної системи.

По-четверте, об'єднання фінансових, майнових та інтелектуальних ресурсів дозволить громаді покращити інфраструктуру населених пунктів (дороги, водопостачання, освітлення тощо) та підвищити якість медичних, освітніх та інших послуг. Села, міста, райони та області будуть наділені виключними повноваженнями за принципом субсидіарності, тобто більшість повноважень будуть у громаді і тільки частина буде передана на рівень району та області.

Місцеву владу на рівні району та області будуть представляти не призначені Президентом та Урядом голови адміністрацій, а обрані у громадах керівники.

Держава також забезпечить контроль за діяльністю місцевої влади, зокрема через впровадження посад префектів. Саме на них буде покладено функції нагляду за дотриманням Конституції і законів органами місцевого самоврядування. Проте префектів позбавлять прав, які до сьогодні мають голови місцевих державних адміністрацій, а саме: права втручатись у діяльність органів місцевого самоврядування та розподіляти бюджетні кошти. Державні функції будуть відділені від функцій місцевого самоврядування.

На жаль сьогодні противники розвитку, які не бажають впровадження ефективної системи управління в Україні створюють багато міфів та вигадок. Зокрема існує міф, що у процесі децентралізації будуть закриватися школи. Проте у процесі децентралізації буде створена ефективна система освіти, яка орієнтована на якісне навчання. В Україні має бути відкрито більше дитячих садочків, щоб малі діти мали можливість відвідувати садочки недалеко від будинку. А дорослі учні шкільним автобусом будуть доїжджати до школи, де є кваліфіковані вчителі, якісна освіта, добрі класи. І після реформи місцева влада незалежно від Уряду зможе самостійно побудувати таку систему освіти.

Також існує міф, що потрібно буде далеко їздити за довідками. Проте після реформи довідок взагалі стане менше, оскільки буде запроваджена система, за якої органи влади зможуть обмінюватися інформацією без участі громадян, тобто, якщо потрібно буде довідку про склад сім'ї, то ця інформація буде у реєстрі ради і не потрібно буде їхати робити виписку. Крім цього, більшість державних органів (пенсійний фонд, податкова, відділ соціального захисту) відкриють свої представництва у центрі громади, а не у районі, як зараз.

Від успішного розвитку найменшої адміністративної одиниці – громади – залежатиме ефективний розвиток регіонів та всієї України. Завдяки реформі децентралізації буде створено фундамент для ефективної системи самоврядування, який сприятиме поверненню влади на місця, дозволить органам місцевого самоврядування якісно і відповідально виконувати свої функції та повноваження, а громадянам – впливати на владу, якій вони довірятимуть.

ТАРАС ХАЛАВКА,
експерт Чернівецького регіонального офісу реформ

ВРАХУВАННЯ ФАКТОРУ ПОЛІЕТНІЧНОСТІ ПРИ ФОРМУВАННІ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Регіональний офіс з питань впровадження реформ у сфері місцевого самоврядування, децентралізації повноважень органів (скорочено – Офіси реформ) були утворені у травні цього року з метою розробки Перспективних планів формування громад області та сприяння об'єднанню громад у рамках Закону України. У своїй роботі офіси керувались положенням Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» та Методикою формування спроможних територіальних громад (затверджена КМУ у квітні цього року). Власне Методика і визначила принципи і підходи, які повинні враховуватись при об'єднанні громад. До них належить, зокрема, і необхідність врахування історичних, географічних, соціально-економічних, культурних особливостей розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

Чернівецька область є поліетнічною. За даними перепису населення, на території нашої області проживають представники понад 70 національностей. Серед них компактно проживають українці, румуни молдавани, росіяни та поляки. У нас є три етнозмішані райони: Глибоцький, Новоселицький та Сторожнецький, в Герцаївському районі домінує національна меншина – румуни, у Хотинському та Сокирянському районах є окремі населені пункти, де більшість складають представники національних меншин.

Отже, перед працівниками нашого офісу стало питання врахувати ці особливості Чернівецької області, при цьому визначальними при розробці Перспективного плану залишалися принципи законності, добровільності, економічної ефективності, державної підтримки, повсюдності місцевого самоврядування, прозорості та відкритості.

Перед остаточним схваленням обласною радою Перспективного плану він пройшов обговорення майже у всіх населених пунктах області. Під час цих обговорень жодний населений пункт не ставив етнічну приналежність більшості населення іншого пункту як перепону до об'єднання. Ще раз підкреслюю, жодна громада не ставила вимогу об'єднуватись виключно громадами, де домінують «етнічні брати». Більше того, ми маємо низку випадків, коли непорозуміння між етнічно однорідними населеними пунктами (зокрема Рідківці, Топорівці та Чорнівка) призводили до того, що сільські ради приймали рішення про об'єднання з населеними пунктами, де більшість складають представники іншої національності (Рідківці до Магали, Череш до Сторожинця та інші).

В результаті, у схваленому Перспективному плані з 35 об'єднаних громад ми маємо 4, де домінують представники національних меншин: румуни – у Герцаївській, Боянській та Чудейській громаді, молдовани – у Мамалигівській.

Поряд з цим, є п'ять громад з досить строкатим поліетнічним складом: Новоселицька, Магалянська, Сторожинецька, Глибоцька, Волоківська та Колінківецька.

Важливим при добровільному об'єднанні громад з різним етнічним складом є врахування низки аспектів: формування органів влади, мова освіти, культурні заклади. Закон частково дав відповідь на ці виклики шляхом запровадження посади старости у тих селах, які не є центром об'єднаних громад.

Разом з тим, ми вже маємо позитивні приклади об'єднання населених пунктів з різним етнічним складом у нові об'єднані громади: так, українське село Вашківці (Сокирянського району) об'єдналось з селом Шишківці (де домінує молдавське населення).

Отже, фактор поліетнічності не стоїть перепоною на шляху добровільного об'єднання громад, а саме об'єднання, навпаки, може стати каталізатором подальшої інтеграції меншин в українське суспільство.

Статистка, факти, події

ДЕРЖАВНІ СЛУЖБОВЦІ НАПИСАЛИ РАДІОДИКТАНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЄДНОСТІ

9 листопада, з нагоди Дня української писемності та мови, представники структурних підрозділів обласної державної адміністрації взяли участь у написанні Всеукраїнського радіодиктанту національної єдності. Мета заходу – об'єднатися усім, хто любить і шанує рідну мову. Цю акцію започаткувала Національна радіокомпанія України у 2000 році. Відтоді щороку слухачі можуть взяти участь у написанні диктанту та з'ясувати, наскільки добре знають мову. Як правило, текст – авторський, ексклюзивний, створений спеціально на замовлення Українського радіо. Як зазначають організатори, кожен охочий може долучитися до акції та написати диктант просто біля приймача. Далі – за бажанням – можна відправити роботу на Українське радіо для перевірки, а можна дочекатися, поки текст з'явиться на сайті чи буде підбито підсумки в прямому ефірі, та перевірити власноруч.

За словами Олександра Шкурідіна, заступника керівника апарату ОДА, це дуже хороша практика, адже державні службовці мають можливість перевірити свої знання з орфографії та пунктуації. Грамотність у їх роботі надзвичайно важлива, додав він, держслужбовець повинен бути взірцем. Своєю участю, зазначив Олександр Шкурідін, обласна державна адміністрація показує також приклад іншим – райдержадміністраціям, громадським організаціям. Усі роботи були відправлені у Київ. Результати конкурсу організатори оголосили у грудні.

АРКАДІЙ ШОВА,
голова Мамалигівської сільської об'єднаної територіальної громади Новоселицького району

МИ ЗНАЛИ, ЩО БУДУТЬ ТРУДНОЩІ, І ГОТОВІ ЇХ ВИРІШУВАТИ

«Б.В.»: До того, як стати головою об'єднаної територіальної громади, Ви досить довгий час працювали на посаді сільського голови. Розкажіть, будь ласка, про Ваш досвід.

А.Ш.: Головою сільської ради я працював з квітня 2006 року. В цьому році був обраний головою об'єднаної сільської громади, до якої увійшли 6 сільських рад – 8 населених пунктів. Це Балківці, Драниця, Кошуляни, Мамалига, Негринці, Несвоя, Подвірне та Стальнівці.

На сьогодні знаходимося в стані реорганізації. Провели першу пленарну сесію, на якій вибрали секретаря, голову. Обов'язки старост поклали виконувати на колишніх голів сільських рад. Власне, зараз очікуємо змін у законодавстві щодо призначення старост. Можливим є варіант, коли вони не будуть обиратися прямим голосуванням, а їх кандидатури затверджуватимуться на сесії за поданням комісії. Це дозволить зекономити державні кошти. Це питання піднімалося на нараді у Києві, з якої я нещодавно повернувся.

Як був сприйнятий закон «Про добровільне об'єднання територіальних громад»?

А.Ш.: Думки були різні. Спочатку обговорили це питання з колегами, у червні почали обговорення з людьми. З області нам дали попередній перспективний план. До нього спочатку входили ще сільські ради сіл Костичани і Ванчиківці, але на попередніх сесіях на початку обговорення депутати сільської ради села Ванчиківці прийняли рішення про приєднання до Новоселиці, а депутати сільської ради села Костичани ніякого рішення так і прийняли.

В селах були створені ініціативні групи, які проводили громадські слухання. Досить важко було зібрати необхідну кількість мешканців – 50 відсотків плюс 1. Проводити референдум сільські ради не мали змоги, тому що вони не настільки фінансово забезпечені, тому два рази відбулося громадське обговорення і двічі це питання розглядалось на сесіях сільських рад. Після цього було прийняте остаточне рішення про приєднання сіл і об'єднання в одну громаду. Цей процес ми завершили до серпня. На початку серпня провели останню сесію, отримали висновок обласної адміністрації про спроможність. Було затверджено також Перспективний план, який прийняла обласна рада. Після цього була постанова Кабінету Міністрів, і на вибори ми вже йшли як об'єднана громада.

На останній сесії облради були прийняті зміни до перспективного плану, щоб дати можливість нашим громадам вийти на прямі міжбюджетні стосунки з Києвом. Цей крок був необхідним, щоб дати поштовх для розвитку громад і не зірвати в майбутньому саму реформу децентралізації.

«Б.В.»: З якими проблемами зіткнулись у процесі?

А.Ш.: Проблем дуже багато, тому що створюємо нову структуру практично з нуля.

Законодавець сам не встиг ще передивитись усі закони, тому є дуже багато колізій. Наприклад, якби проводили ліквідацію сільських рад, які приєдналися до адміністративного центру, вона була б дуже довготривала і ввела нас у колапс. Однак до деяких законодавчих актів встигли ввести зміни, тому ми зараз можемо просто здійснити приєднання без зміни коду ЕДРПО. З цього боку нам полегшили роботу.

Нам також дають можливість створити свою структуру, сформувати штат, однак було б добре, щоб держава дала хоч приблизний штатний розпис, від якого ми могли б відштовхуватись, а також розмір ставки цих самих службовців, тому що кожна ставка йде уже від різних міністерств. Нам це необхідно, щоб скласти бюджет. В Бюджетному кодексі ми уже є як окремий рядок фінансування, однак тієї субвенції, яку нам дають, не вистачає, особливо по освіті.

Зважаючи на те, що зараз проводиться реформа освіти, очікуються, відповідно зміни в законодавстві. Планується, що перша і друга ланка шкіл, тобто дев'ятикласна середня освіта, буде у нас обов'язково, а вже 10, 11 і 12 класи – основна школа – йтимуть з нахилами. Заступник міністра освіти спрямував нас на реструктуризацію і оптимізацію мережі шкіл. У цьому питанні наша позиція зовсім інша, і хотілося б, звичайно, щоб держава нас підтримала. Адже якщо в селі не буде дошкільного закладу, не буде школи хоча б до 9 класу, то це село практично вмирає. У нас велика густота населення, і якщо ми не хочемо сіл-фантомів в області, то це, звичайно неправильна позиція держави щодо школи.

Звичайно, громада може сама приймати рішення, тому будемо піднімати на постійних комісіях це питання, обговорювати фінансування шкіл. Оптимізацію потрібно робити, і я за неї, але її потрібно провести таким чином, щоб обійтися, як кажуть, «малою кров'ю». Адже тут йдеться і про долі вчителів та їх сімей, і долі дітей. Зі своїми колегами-старостами ми вже частково розглядали це питання. Для того, щоб зробити цю оптимізацію, наприклад, у наших верхніх селах – Стальнівцях, Несвої та Балківцях, треба, щоб у першу чергу були хоча б шкільні автобуси. Їх зараз нема, наш автобус перебуває у зоні АТО. А потрібні, як мінімум, два автобуси, тому що одні діти захочуть піти у школу в Подвірне, інші – в Мамалигу чи Драницю. Школа в Подвірному і наша, Мамалигівська, мають близько180-450 дітей. Витрати на них йдуть менші, як на школи, у яких до 100 дітей. Поки ми проводимо розрахунки. Не знаю, чи встигнемо все розподілити, зараз трохи важкий період, маємо фінансову яму.

На дитячі садки ми постійно отримували субвенцію близько 600- 800 тис, в цьому році нам дали 1,5 млн. напряму, але в загальному на два садки ми витрачаємо 3 млн. З них 1-1,5 млн. йде на заробітні плати, решта – на енергоносії, ремонти, канцтовари, вирішення якихось господарських питань. Сума суттєва. Базову дотацію на вирівнювання (субвенцію) нам зараз дали 4 млн. 300 тис., а це і на культуру, і на дошкільні навчальні заклади, і музичні школи, і позашкільну освіту, які не фінансуються із держбюджету. І якщо на два садки у мене йшло 3 млн., то ще на 2 садки буде приблизно стільки ж, тобто цих 4 мільйонів вирівнювання не вистачить. Деякі розрахунки ми вже провели по ПДФО. Не знаємо, як зараз рахувати, тому що немає Податкового кодексу. Дуже складно також у встановлені терміни прийняти бюджет. Окрім цього, потрібно провести тендери по енергоносіях.

Кадрове забезпечення, приміщення – дуже багато питань, які потрібно вирішити. Але ми знали, на що йшли, знали, що будуть труднощі, тому будемо намагатися їх вирішувати.

«БВ»: **Чи відчувається, все ж таки, поряд з цим і позитив?**

А.Ш.: Про позитив поки рано говорити. Насамперед він у тому, що люди об'єднались, хочуть якихось реформ, прагнуть, щоб життя стало краще. І на всіх цих громадських слуханнях у людей було єдине побоювання – щоб наш законодавець, наша держава у черговий раз не залишили нас напризволяще. Позитив будемо бачити у процесі роботи. Про якусь реальну картину можна буде говорити, мабуть, аж у другому півріччі.

Зараз, навпаки, очікуємо хвилю незадоволення з боку людей, адже відбувається скорочення штатів, люди можуть залишитись без роботи. Але знову ж таки – законодавець «сухий» у прийнятті закону, і коли йдеться про те, що в одному селі має залишитись один староста, що повинен надавати послуги, які раніше надавав цілий апарат сільської ради – це нереально. Буковина – специфічна область, у нас велика густина населення, мало сіл, у яких, наприклад, по триста мешканців, в основному близько шестисот, а чимало сіл, де населення взагалі більше тисячі. Староста повинен вирішувати якісь суперечки, давати потрібні довідки, виконувати іншу роботу. У нього залишились практично ті ж самі функціональні обов'язки, які були покладені на голову, просто тепер він став називатися старостою і не має печатки для вирішення фінансових питань. А все решта залишилась. І немає ніяких помічників.

У цьому питанні ми виходили з потреб. В маленьких селах залишили землевпорядників, адже потрібно зробити інвентаризацію земель, електронні карти з прив'язкою до супутника – це дуже велика робота. І не мати землевпорядника означає, що не буде надходжень до бюджету. Повинен також бути працівник з соціальних питань, адже є різні категорії населення. Але, знову ж таки, ми повинні мати фінанси для утримання того самого землевпорядника та працівника з соціальних питань. Тобто зараз ми йдемо до того, щоб мінімізувати саму структуру апарату сільської ради.

Плюс ще законодавчі вимоги, що працівники повинні мати освітньо-кваліфікаційний рівень магістра чи спеціаліста, але в селах їх знайти важко, тому що хороші фахівці знаходять роботу в місті і не хочуть переходити у село на ставку 1378 грн. Через це у нас великий кадровий голод.

Окрім того, маємо брак адміністративних приміщень. Це основне, що потрібно для початку роботи. Необхідно створити центри надання адміністративних послуг, які б відповідали всім вимогам, потрібні фінансові управління, управління освіти, культури… З одного боку, ми скорочуємо штати, з іншого – набираємо. Тому будемо робити якісь міні-відділи, централізовану бухгалтерію, мінятимемо саму структуру роботи, раз нам дають такий карт-бланш. Якщо потрібно, будемо змінювати щось у процесі. Головне, щоб була підтримка, інакше буде дуже складно.

«БВ»: А зараз ця підтримка відчувається?

А.Ш.: Є велика підтримка від Регіонального офісу реформ, відчувається підтримка тих однодумців з Києва, які «проштовхують» ці закони. Йдуть назустріч наша обласна адміністрація і обласна рада. Зараз багато чого змінилося. Подивимось, як вони далі працюватимуть.

«БВ»: Чи спілкуєтесь з іншими головами об'єднаних громад?

Ми тримаємо між собою постійний зв'язок, обмінюємось досвідом, радимось з тих чи інших питань. У нас три таких потужних громади: Великокучурівська, наша, Мамалигівська, де майже 13 тисяч населення, потім іде Рукшинська та інші, які мають від 10 тисяч і менше, найменша – Усть-Путила, де 2,5 тисяч мешканців. Звичайно, що там, де невелика кількість населення, може залишитись один староста і вести роботу – ось в чому різниця.

«БВ»: Чи окреслено вже план подальшої роботи? Які перші кроки робитимете?

Ви знаєте, у будь-якій структурі, у будь-якому напрямі – все перші кроки. Фактично ми створюємо з нуля нову структуру, якої в Україні ще не було. Так, воно певним чином переплітається з тією роботою, яка була в місцевому самоврядуванні, але тут дуже багато нового: суміш місцевого самоврядування і державного управління, суміш міста і обласного центру, суміш райдержадміністрації і облдержадміністрації, нові повноваження і ті функціональні обов'язки, які були. Це для нас нове, ми з цим не зіштовхувались. Навіть зі створенням простих документів на цьому рівні можуть виникати складнощі, тому потрібні також і хороші юристи.

У цьому плані дуже важливо фінансово забезпечити працівників, простих службовців, інакше в органах державної влади буде великий колапс. Їх потрібно відвести вбік від політики, дати хорошу зарплатню і можливість поетапного кар'єрного зросту. Мінімальна заробітна платня рядового клерка у селі має бути хоча б в межах 2600-2700 грн., тому що люди більше орієнтуються на місто і хочуть отримувати такий самий сервіс. Зважаючи на те, що у селах основний податок на доходи фізичних осіб йде із державних службовців – вчителів, працівників дошкільних навчальних закладів тощо, ці ж гроші будуть вливатися в економіку села.

Значну частину фінансових надходжень очікуємо отримати з проектів. Для того, щоб писати проекти, потрібні хороші фахівці зі знанням англійської мови. Тому зараз здійснюємо пошук кадрів, які могли б здійснювати цю роботу. Зараз чекаємо відповіді на наші пропозиції.

Але загалом є позитивне налаштування. Є команда, яка мене підтримує – це молоді ентузіасти. Вони працюють, розуміючи, що не можна очікувати зразу всього. Найбільше ми боїмось заблокуватись. Хочеться все ж таки покращити життя людей. Ми взяли на себе дуже велику відповідальність і перед нашою громадою, і перед державою, яка проводить реформи, тому розуміємо, що якщо хтось із нас спіткнеться, то на реформах можемо ставити хрест. Через це докладатимемо максимум зусиль, щоб вийти на новий якісний рівень.

Статистика, факти, події

ПРЕДСТАВНИКИ ОБЛАСНОЇ ВЛАДИ ЗУСТРІЛИСЬ ІЗ НАДЗВИЧАЙНИМ І ПОВНОВАЖНИМ ПОСЛОМ ЯПОНІЇ В УКРАЇНІ ШІГЕКІ СУМІ

13 листопада голова обласної державної адміністрації Олександр Фищук, перший заступник голови обласної державної адміністрації Володимир Куліш, в.о. заступника голови обласної державної адміністрації Віталій Усик, голова обласної ради Михайло Гайничеру зустрілись з Надзвичайним та Повноважним Послом Японії в Україні Шігекі Сумі. Про це інформує прес-служба ОДА.

Обговорено питання залучення в область іноземних інвестицій, співпраці в галузі туризму, освіти, медицини, культури та в сфері новітніх технологій.

Йшлося і про можливості участі Буковини у різноманітних транскордонних програмах Японії, отримання областю фінансової допомоги від Уряду Японії на придбання медичного обладнання для Буковинського реабілітаційного центру для дітей-інвалідів.

Звертаючись до Надзвичайного та Повноважного Посла Японії, Олександр Фищук висловив вдячність керівництву Японії за підтримку України у надскладний час та зауважив, що нині наша держава, як і Чернівецька область, рухається проєвропейським шляхом розвитку і сподівається на подальшу допомогу Європи, США та, зокрема, Японії як лідера в економічній та технологічній сферах, для розвитку економіки нашої держави. Також голова облдержадміністрації подякував Японії за придбане в 2011 році для лікарні Вижницького району медичне обладнання на суму 90 тис. доларів США.

На зустрічі повідомлено, що в області активна співпраця з Японією здійснюється через Чернівецький інститут термоелектрики Національної академії наук та Міносвіти України.

У свою чергу Посол Японії акцентував, що впродовж останнього року Японія є однією з країн, яка надала Україні найбільшу матеріальну підтримку – близько 2 млрд. дол. США та залишається єдиною країною в Азії, яка виявила такий хід, як запровадження санкцій відносно Росії.

В контексті подальшої співробітництва між Україною та Японією через транскордонні проекти керівників обласної виконавчої влади поінформовано про можливості навчання для буковинських фахівців через Японське національне агентство міжнародного співробітництва «Джайка» у сфері IT-технологій.

Насамкінець сторонами висловлено впевненість у подальшій плідній співпраці та поглибленні відносин між державами.

МІСЦЕВІ ВИБОРИ - 2015

ОБРАНО НОВИЙ СКЛАД ОБЛАСНОЇ РАДИ

За результатами виборів, до обласної ради увійшли наступні політичні партії:

партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність» – 63544 отриманих голосів, 15 мандатів;

політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина» – 52429 голосів, 12 мандатів;

Аграрна партія України – 30274 голосів, 7 мандатів;

політична партія «Об'єднання «Самопоміч» – 20420 голосів, 5 мандатів;

Радикальна партія Олега Ляшка – 19997 голосів, 5 мандатів;

Політична партія «Громадський рух «Народний контроль» – 18578 голосів, 4 мандати;

політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода» – 17309 голосів, 4 мандати

політична партія «Наш край» – 15890 голосів, 4 мандати;

політична партія «Опозиційний блок» – 15214 голосів, 4 мандати

політична партія «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» – 15146 голосів, 4 мандати.

Депутатами обласної ради стали:

Куліш Володимир Іванович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Бічер Василь Георгійович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Березовський Михайло Михайлович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Фрей Петро Прокопович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Салагор Микола Михайлович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Фищук Олександр Георгійович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Савчук Микола Петрович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Придій Григорій Васильович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Шевчук Іван Васильович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Годнюк Любов Олексіївна (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Білек Оксана Василівна (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Ястремський Віорел Михайлович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Палій Василь Миколайович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Андрюк Михайло Іванович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Любимський Василь Олексійович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Мунтян Іван Миколайович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Гливко Альона Георгіївна (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Сорочан Іван Омельянович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Стринада Микола Петрович(політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Маковей Андрій Дмитрович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Фочук Світлана Георгіївна (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Гавриляк Юрій Васильович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Грижук Валерій Іванович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина») Пріску Валентин Вікторович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Андрюк Андрій Васильович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Мітрік Степан Іванович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Масловська Світлана Тарасівна (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Усик Віталій Сергійович (Аграрна партія України)

Козак Василь Васильович (Аграрна партія України)

Телешман Василь Григорович (Аграрна партія України)

Жук Юрій Григорович (Аграрна партія України)

Бортич Лілія Іванівна (Аграрна партія України)

Коваль Микола Васильович (Аграрна партія України)

Бабій Михайло Олексійович (Аграрна партія України)

Гешко Іван Тарасович (політична партія «Об'єднання «Самопоміч»)

Майданський Руслан Іванович (політична партія «Об'єднання «Самопоміч»)

Гостюк Василь Іванович (політична партія «Об'єднання «Самопоміч»)

Чорней Михайло Васильович (політична партія «Об'єднання «Самопоміч»)

Кобевко Ольга Петрівна (політична партія «Об'єднання «Самопоміч»)

Маковецька Інга Степанівна (Радикальна партія Олега Ляшка)

Заїц Мар'ян Дмитрович (Радикальна партія Олега Ляшка)

Штогрін Андрій Іванович (Радикальна партія Олега Ляшка)

Чернівчан Василь Назарійович (Радикальна партія Олега Ляшка)

Коблюк Георгій Степанович (Радикальна партія Олега Ляшка)

Мельничук Віталій Кузьміч (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода»)

Собко Микола Степанович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода»)

Поклітар Ростислав Іванович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода»)

Крохмаль Віктор Дмитрович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода»)

Мороз Володимир Васильович (політична партія «Громадський рух «Народний контроль»)

Ванзуряк Роман Степанович (політична партія «Громадський рух «Народний контроль»)

Балта Віталій Володимирович (політична партія «Громадський рух «Народний контроль»)

Шемчук Василь Миколайович (політична партія «Громадський рух «Народний контроль»)

Гайнічеру Михайло Іванович (політична партія «Наш край»)

Семенюк Іван Васильович (політична партія «Наш край»)

Рошка Аурел Іванович (політична партія «Наш край»)

Мотуляк Віктор Дмитрович (політична партія «Наш край»)

Павел Дмитро Дмитрович (політична партія «Опозиційний блок»)

Чорней Іван Михайлович (політична партія «Опозиційний блок»)

Чукля Віктор Михайлович (політична партія «Опозиційний блок»)

Нікітін Михайло Георгійович (політична партія «Опозиційний блок»)

Малишевський Ігор Олександрович (політична партія «Українське об'єднання патріотів – УКРОП»)

РЕЗУЛЬТАТИ ВИБОРІВ ДЕПУТАТІВ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

Чернівецька міська виборча комісія Чернівецької області 4 листопада 2015 року на своєму засіданні встановила результати виборів депутатів Чернівецької міської ради (місце, політична партія, кількість голосів виборців, %):

1.Чернівецька міська організація політичної партії «Рідне місто» – 12357 – 17,8999%

2.Чернівецька міська організація партії «Блок Петра Порошенка – «Солідарність» – 10449 –15,1360%

3.Чернівецька міська партійна організація Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина» – 8767 – 12,6995%

4.Чернівецька міська організація політичної партії «Об'єднання «Самопоміч» – 6539 – 9,4721%

5.Чернівецька міська організація політичної партії «Громадський рух «Народний контроль» – 6127 – 8,8753%

6.Чернівецька міська партійна організація Всеукраїнського об'єднання «Свобода» – 5314 – 7,6977%

7.Чернівецька міська організація політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» – 3305 – 4,7875%

8.Територіальна організація політичної партії «Опозиційний блок» у місті Чернівці – 3229 – 4,6774%

9.Чернівецька міська організація Радикальної партії Олега Ляшка – 2545 – 3,6866%

10.Чернівецька міська організація політичної партії «Громадянська позиція» – 2360 – 3,4186%

11.Чернівецька міська організація політичної партії «Авто-Майдан» – 1611 – 2,3336%

12.Чернівецька міська партійна організація політичної партії «Наш край» – 1495 – 2,1656%

13. Чернівецька міська партійна організація Аграрної партії України – 1111 – 1,6094%

14.Чернівецька міська організація політичної партії «Зелений тризуб» – 897 – 1,2994%

15. Чернівецька міська партійна організація політичної партії «Сила людей» – 871 – 1,2617%

16.Чернівецька міська організація політичної партії «Нова держава» – 567 – 0,8213%

17.Чернівецька міська організація політичної партії «Відродження» – 518 – 0,7504%

18.Чернівецька міська партійна організація політичної партії «Козацька українська партія» – 384 – 0,5562%

19.Чернівецька міська організація політичної партії «Соціалісти» – 345 – 0,4998%

20.Чернівецька міська партійна організація політичної партії «Громада і закон» – 243 – 0,3520%

Відповідно до частини восьмої статті 86 Закону України «Про місцеві вибори» результатом виборів депутатів у багатомандатному виборчому окрузі є визначення в порядку черговості кандидатів у депутати від місцевих організацій партій осіб, обраних депутатами від місцевих організацій партій в кількості депутатських мандатів, отриманих місцевими організаціями партій.

Таким чином, депутатами Чернівецької міської ради стали:

Бабух Тарас Васильович (ВО «Батьківщина»)
Бешлей Володимир Васильович («Рідне місто»)
Бешлей Тетяна Василівна («Рідне місто»)
Білик Ростислав Романович («Рідне місто»)
Брязкало Андрій Федорович («Об'єднання «Самопоміч»)
Бурега Юрій Іванович (ВО «Батьківщина»)
Гавриш Віталій Ярославович («Об'єднання «Самопоміч»)
Гаїна Роман Георгійович (ВО «Батьківщина»)
Гончарюк Іван Дмитрович («Народний контроль»)
Бабух Тарас Васильович (ВО «Батьківщина»)
Бешлей Володимир Васильович («Рідне місто»)
Бешлей Тетяна Василівна («Рідне місто»)
Білик Ростислав Романович («Рідне місто»)
Брязкало Андрій Федорович («Об'єднання «Самопоміч»)
Бурега Юрій Іванович (ВО «Батьківщина»)
Гавриш Віталій Ярославович («Об'єднання «Самопоміч»)
Гаїна Роман Георгійович (ВО «Батьківщина»)
Гончарюк Іван Дмитрович («Народний контроль»)
Греков Сергій Анатолійович («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Ілюк Андрій Робертович (ВО «Свобода»)
Кавуля Андрій Васильович («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Казимірович Валерій Володимирович (ВО «Батьківщина»)
Кандиба Андрій Євгенович (ВО «Свобода»)
Ковалюк Богдан Іванович («Об'єднання «Самопоміч»)
Максимюк Василь Сидорович («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Матвієнко Віталій Володимирович («Об'єднання «Самопоміч»)
Михайлішин Віталій Михайлович («Рідне місто»)
Моклович Назар Михайлович (ВО «Свобода»)
Мунтян Артур Іванович (ВО «Батьківщина»)
Найдиш Валерій Миколайович («Рідне місто»)
Наконечниий Ігор Юрійович («Народний контроль»)
Олевич Аліна Анатоліївна («Об'єднання «Самопоміч»)
Осачук Василь Іванович («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Петришин Ярослав Романович («Народний контроль»)
Продан Василь Сафронович («Рідне місто»)
Пуршага Олександр Іванович (ВО «Батьківщина»)
Романчишин Андрій Анатолійович («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Савчук Віктор Васильович («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Сафтенко Юлія Костянтинівна («Народний контроль»)
Сєхов Володимир Євгенійович («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Скрипа Ромео Титусович («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Собко Микола Степанович (ВО «Свобода»)
Сорохан Любов Григорівна (ВО «Батьківщина»)
Ставчанський Олександр Володимирович («Об'єднання «Самопоміч»)
Тихонович Максим Семенович («Рідне місто»)
Ткачук Юрій Михайлович («Рідне місто»)
Цуркан Юлія Тодорівна (ВО «Свобода»)
Чесанов Анатолій Анатолійович («Рідне місто»)
Чинуш Валерій Миколайович («Рідне місто»)
Якимчук Наталія Яківна («Блок Петра Порошенка – «Солідарність»)
Яринич Михайло Федорович («Народний контроль»)

СПИСКИ НОВООБРАНИХ ГОЛІВ СІЛЬСЬКИХ РАД ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Список новообраних сільських голів Вижницького району:

Багнянська сільська рада - Прощук Василь Миколайович (Аграрна партія України)

Банилівська сільська рада - Соломко Василь Дмитрович (самовисування)

Берегометська селищна рада - Боднарюк Сергій Михайлович (самовисування)

Виженська сільська рада - Савчукевич Василь Петрович (самовисування)

Долішньошепітська сільська рада - Жебчук Юрій Дмитрович (самовисування)

Замостянська сільська рада - Приймак Андрій Юрійович (самовисування)

Іспаська сільська рада - Гордійчук Олексій Танасійович (самовисування)

Карапчівська сільська рада - Лучак Володимир Петрович (самовисування)

Коритненська сільська рада - Колотило Василь Васильович (самовисування)

Лукавецька сільська рада - Вишинський Микола Олексійович (самовисування)

Мигівська сільська рада - Мудрак Василь Степанович (самовисування)

Міліївська сільська рада - Гафюк Володимир Георгійович (самовисування)

Слобода-Банилівська сільська рада - Пигичко Микола Георгійович (самовисування)

Черешенська сільська рада - Шевчук Микола Онуфрійович (самовисування)

Чорногузівська сільська рада - Томко Дмитро Георгійович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Список новообраних сільських голів Герцаївського району:

Байраківська сільська рада - Караушу Михайло Петрович (самовисування)

Буківська сільська рада - Пую Марія Георгіївна (самовисування)

Великобудська сільська рада - Вакарашу Марія Михайлівна (самовисування)

Годинівська сільська рада - Ботлунг Віорел Васильович (самовисування)

Горбівська сільська рада - Кришмару Дан Тітович (самовисування)

Куликівська сільська рада - Гологан Георгій Георгійович (самовисування)

Лунківська сільська рада - Лупу Дмитро Дмитрович (самовисування)

Молницька сільська рада - Маланка Михайло Михайлович (самовисування)

Острицька сільська рада - Цуркан Василь Георгійович (самовисування)

Петрашівська сільська рада - Лупу Родіка Костянтинівна (самовисування)

Тернавська сільська рада - Пантя Іван Васильович (партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність»)

Хряцьківська сільська рада - Матей Емілія Георгіївна (самовисування)

Цуренська сільська рада - Ястремська Лілія Віорелівна (самовисування)

Список новообраних сільських голів Глибоцького району:

Цуренська сільська рада - Ястремська Лілія Віорелівна (самовисування)

Багринівська сільська рада - Патраш Микола Миколайович (самовисування)

Димківська сільська рада - Микитюк Петро Васильович (самовисування)

Опришенська сільська рада - Попович Микола Костянтинович (самовисування)

Кам'янська сільська рада - Звоздецький Іван Денисович (самовисування)

Карапчівська сільська рада - Скутарь Микола Аврелович (самовисування)

Коровійська сільська рада - Продан Юрій Михайлович (самовисування)

Корчовецька сільська рада - Попеску Флоря Троянівна (самовисування)

Купська сільська рада - Алергуш Аурел Михайлович (самовисування)

Луковицька сільська рада - Косован Віктор Васильович (самовисування)

Молодійська сільська рада - Онуфрійчук Дмитро Васильович (самовисування)

Тереблеченська сільська рада - Сака Валерій Федорович (самовисування) Синьовецька сільська рада - Дучук Іван Дмитрович (самовисування)

Становецька сільська рада - Жиряда Георгій Радович (самовисування)

Старововчинецька сільська рада - Остафійчук Петро Радулович (самовисування)

Стерченська сільська рада - Будей Наталія Василівна (самовисування)

Тарашанська сільська рада - Чуляк Василь Костянтинович (самовисування)

Турятська сільська рада - Дуткович Іван Михайлович (самовисування)

Чагорська сільська рада - Коблюк Георгій Степанович (самовисування)

Черепковецька сільська рада - Атаманюк Володимир Миколайович (самовисування)

Сучевенська сільська рада - Баш Аурел Ілліч (самовисування)

Йорданештська сільська рада - Лютик Георгій Флорович (самовисування)

Список новообраних сільських голів Заставнівського району:

Бабинська сільська рада - Щітко Петро Петрович (самовисування)

Баламутівська сільська рада - Лучик Володимир Єфремович (самовисування)

Боянчуцька сільська рада - Найдиш Іван Васильович (самовисування)

Брідоцька сільська рада - Спіжавка Любов Іванівна (самовисування)

Василівська сільська рада - Гаркот Микола Васильович (самовисування)

Васловівська сільська рада - Вінничук Ольга Василівна (самовисування)

Вербовецька сільська рада - Бондарчук Григорій Юхимович (самовисування)

Веренчанська сільська рада - Бойчук Володимир Дмитрович (самовисування)

Вікнянська сільська рада - призначено повторне голосування

Горішньошеровецька сільська рада - Савчишин Михайло Ярославович (самовисування)

Горошовецька сільська рада - Житарюк Ілля Іванович (самовисування)

Добриновецька сільська рада - Лаврін Валерій Панасович (самовисування)

Дорошовецька сільська рада - Димко Іван Васильович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Задубрівська сільська рада - Гончирюк Віталій Миколайович (Політична партія «Наш край»)

Звенячинська сільська рада - Фантух Тарас Мар'янович (самовисування)

Кадубовецька сільська рада - Ткачук Ілля Дмитрович (самовисування)

Кострижівська селищна рада - Старко Володимир Ярославович (самовисування)

Кулівецька сільська рада - Бойчук Віктор Миколайович (самовисування)

Малокучурівська сільська рада - Кушнірик Валентин Федорович (самовисування)

Митківська сільська рада - Манчуленко Анатолій Манолійович (самовисування)

Онутська сільська рада - Ковалюк Микола Васильович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Погорілівська сільська рада - Зоникова Галина Георгіївна (самовисування)

Прилипченська сільська рада - Бойко Роман Васильович (самовисування)

Репужинецька сільська рада - Копчук Василь Дмитрович (самовисування)

Ржавинецька сільська рада - Шафер Віталій Вікторович (самовисування)

Самушинська сільська рада - Когут Михайло Франкович (самовисування)

Товтрівська сільська рада - Коханий Віктор Іванович (самовисування)

Хрещатицька сільська рада - Косоловська Марія Степанівна (самовисування)

Чорнопотіцька сільська рада - Максимчук Микола Григорович (самовисування)

Чуньківська сільська рада - Довгий Корнелій Дмитрович (самовисування)

Шубранецька сільська рада - Кукульняк Василь Васильович (самовисування)

Юрковецька сільська рада - Смеречанська Марія Дмитрівна (самовисування)

Список новообраних сільських голів Кельменецького району:

Бабинська сільська рада - Григорошенко Віктор Васильович (самовисування)

Бернівська сільська рада - Верстюк Іван Васильович (самовисування)

Бузовицька сільська рада - Перчук Тетяна Василівна (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Бурдюзька сільська рада - Піхут Андрій Васильович (самовисування)

Вартиковецька сільська рада - Білоножко Дана Михайлівна (самовисування)

Вовчинецька сільська рада - Жулепа Валентина Іванівна (самовисування)

Вороновицька сільська рада - Дєдов Анатолій Петрович (самовисування)

Дністрівська сільська рада - Цекало В'ячеслав Миколайович (самовисування)

Зеленецька сільська рада - Чебан Петро Георгійович (самовисування)

Івановецька сільська рада - Саракуца Віктор Олексійович (самовисування)

Кельменецька селищна рада - Буняк Сергій Леонідович (самовисування)

Козирянська сільська рада - Онуфрійчук Сергій Іванович (Аграрна партія України)

Комарівська сільська рада - Варварюк Леонід Васильович (самовисування)

Коновська сільська рада - Ротар Борис Давидович (самовисування)

Ленковецька сільська рада - Присакар Василь Мелентійович (самовисування)

Лівинецька сільська рада - Гермак Андрій Васильович (самовисування)

Лукачівська сільська рада - Косташ Віктор Олександрович (самовисування)

Мошанецька сільська рада - Грубий Станіслав Дмитрович (самовисування)

Нелиповецька сільська рада - Плаксійчук Семен Семенович (самовисування)

Новоселицька сільська рада - Бинда Віталій Вікторович (самовисування)

Оселівська сільська рада - Шепенюк Алла Олександрівна (самовисування)

Перковецька сільська рада - Білик Віссаріон Дмитрович (самовисування)

Подвір'ївська сільська рада - Чунтул Олександр Вікторович (самовисування)

Росошанівська сільська рада - Кучейник Світлана Василівна (Аграрна партія України)

Список новообраних сільських голів Кіцманського району:

Берегометська сільська рада - Храпко Григорій Васильович (самовисування)

Білянська сільська рада - Унгурян Роман Васильович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Борівецька сільська рада - Гордей Олександр Ананійович (самовисування)

Брусницька сільська рада - Загарія Іван Теофілович (самовисування)

Валявська сільська рада - Стасюк Андрій Васильович (самовисування)

Верхньостановецька сільська рада - Харітон Василь Дмитрович (самовисування)

Глиницька сільська рада - Гатеж Іван Ілліч (самовисування)

Давидівська сільська рада - Прунчак Михайло Васильович (самовисування)

Драчинецька сільська рада - Прокопець Корній Сільвесторович (самовисування)

Дубовецька сільська рада - Орлецький Микола Юрійович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Іванковецька сільська рада - Добровольський Олексій Денисович (самовисування)

Киселівська сільська рада - Федоряк Валерій Васильович (самовисування)

Кліводинська сільська рада - Ножихін Іван Миколайович (самовисування)

Лашківська сільська рада - Нечай Борис Васильович (самовисування)

Лужанська селищна рада - Катрюк Наталія Миколаївна (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Малятинецька сільська рада - Маруняк Іван Георгійович (самовисування)

Мамаївська сільська рада - Угринчук Сергій Захарійович (самовисування)

Неполоковецька селищна рада - Віксіч Уляна Романівна (самовисування)

Нижньостановецька сільська рада - Гуля Іван Дмитрович (самовисування)

Оршовецька сільська рада - Флорескул Степанія Семенівна (самовисування)

Ошихлібська сільська рада - Канюк Тарас Олександрович (самовисування)

Ставчанська сільська рада - Тодорович Іван Іванович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Стрілецько-Кутська сільська рада - Вудвуд Василь Костянтинович (самовисування)

Суховерхівська сільська рада - Ткачук Юрій Юрійович (самовисування)

Хлівищенська сільська рада - Руснак Роман Васильович (самовисування)

Шипинецька сільська рада - Нявчук Василь Корнилович (самовисування)

Шишковецька сільська рада - Добровольський Олексій Георгійович (самовисування)

Южинецька сільська рада - Танасійчук Катерина Іванівна (самовисування)

Список новообраних сільських голів Новоселицького району:

Берестянська сільська рада - Кочурка Раду Порфирович (самовисування)

Боянська сільська рада - Деменчук Георгій Аурелович (самовисування)

Ванчиковецька сільська рада - Каланча Маріан Володимирович (самовисування)

Диновецька сільська рада - Істратій Володимир Георгійович (самовисування)

Довжоцька сільська рада - Долган Олег Леонідович (самовисування)

Жилівська сільська рада - Антонюк Ілля Опанасович (самовисування)

Зеленогайська сільська рада - Лакуста Дмитро Васильович (самовисування)

Костичанівська сільська рада - Лупой Володимир Сергійович (самовисування)

Котелівська сільська рада - Зеліско Володимир Леонтійович (самовисування)

Магальська сільська рада - Нандриш Олена Троянівна (самовисування)

Малинівська сільська рада - Мудряк Олександр Іванович (самовисування)

Маршинецька сільська рада - Нікітович Георгій Іванович (самовисування)

Припрутська сільська рада - Бабій Аурел Васильович (самовисування)

Рингацька сільська рада - Андронюк Василь Ілліч (самовисування)

Рідківська сільська рада - Корнецький Василь Іванович (самовисування)

Рокитненська сільська рада - Роман Оксана Олексіївна (самовисування)

Слобідська сільська рада - Федоряк Василь Михайлович (Аграрна партія України)

Строїнецька сільська рада - Кукуряк Маріан Ілліч (самовисування)

Тарасовецька сільська рада - Кохал Ігор Володимирович (самовисування)

Топорівська сільська рада - Дутчак Іван Миколайович (самовисування)

Фороснянська сільська рада - Щербанюк Флор Леонтійович (самовисування)

Черленівська сільська рада - Ротар Олександр Георгійович (самовисування)

Чорнівська сільська рада - Бота Георгій Миколайович (самовисування)

Щербинецька сільська рада - Сімак Зінаїда Петрівна (самовисування)

Список новообраних сільських голів Путильського району:

Дихтинецька сільська рада - Труфен Микола Власійович (самовисування)

Довгопільська сільська рада - Лахман Петро Юрійович (самовисування)

Киселицька сільська рада - Чевюк Петро Іванович (самовисування)

Конятинська сільська рада - Комариця Олександр Петрович (самовисування)

Підзахаричівська сільська рада - Андрюк Орися Федорівна (самовисування)

Путильська селищна рада - Повідаш Іван Петрович (самовисування)

Розтоківська сільська рада - Джуряк Марія Андріївна (самовисування)

Селятинська сільська рада - Бойчак Андрій Олександрович (самовисування)

Сергіївська сільська рада - Маковійчук Микола Юрійович (самовисування)

Шепітська сільська рада - Полянчук Валерій Кузьмович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Яблуницька сільська рада - Кумариця Володимир Михайлович (самовисування)

Список новообраних сільських голів Сторожинецького району:

Банилово-Підгірнівська сільська рада - Абрамчук Валерій Антонович (самовисування) Бобовецька сільська рада - Григорчук Василь Дмитрович (самовисування)

Буденецька сільська рада - Федорян Микола Костянтинович (самовисування)

Верхньопетровецька сільська рада - Волар Іюра Іванович (самовисування)

Давидівська сільська рада - Войцицький Станіслав Леопольдович (самовисування)

Зруб-Комарівська сільська рада - Сумарюк Володимир Ілліч (самовисування)

Їжівська сільська рада - Піцул Анатолій Дмитрович (самовисування)

Кам'янська сільська рада - Гідора Василь Іванович (самовисування)

Панківська сільська рада - Казюк Сергій Олексійович (самовисування)

Комарівська сільська рада - Бажура Світлана Іванівна (самовисування)

Костинецька сільська рада - Возний Сергій Володимирович (самовисування)

Красноїльська селищна рада - Мікайлу Георгій Костянтинович (самовисування)

Чудейська сільська рада - Падурі Василь Миколайович (самовисування)

Михальчанська сільська рада - Шевчук Захарій Іванович (самовисування)

Нижньопетровецька сільська рада - Федорян Георгій Григорович (самовисування)

Новобросковецька сільська рада - Маланюк Іван Дмитрович (самовисування)

Ропчанська сільська рада - Олар Ілля Георгійович (самовисування)

Староброскoвецька сільська рада - Прунь Ілля Михайлович (самовисування)

Старожадівська сільська рада - Савчук Іван Васильович (самовисування)

Череська сільська рада - Боднарюк Михайло Радович (самовисування)

Старокрасношорська сільська рада - Луптович Віктор Юзефович (самовисування)

Слобода-Комарівська сільська рада - Дульгер Любов Георгіївна (самовисування)

Список новообраних сільських голів Сокирянського району:

Білоусівська сільська рада - Шевчук Олександр Васильович (самовисування)

Братанівська сільська рада - Лєснік Василь Миколайович (самовисування)

Василівська сільська рада - Зелений Анатолій Васильович (самовисування)

Вітрянська сільська рада - Фрицак Вадим Васильович (самовисування)

Волошківська сільська рада - Гуйван Олег Іванович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Гвіздовецька сільська рада - Гангал Іван Володимирович (самовисування)

Грубнянська сільська рада - Кутейніков Олександр Степанович (самовисування)

Кормaнська сільська рада - Базелюк Олеся Дмитрівна (самовисування)

Кулішівська сільська рада - Калабалик Сергій Сергійович (самовисування)

Ломачинецька сільська рада - Петрик Наталя Михайлівна (самовисування)

Лопатівська сільська рада - Коцман Віктор Іванович (самовисування)

Михалківська сільська рада - Шустовський Олександр Миколайович (самовисування)

Ожівська сільська рада - Шевчук Раїса Миколаївна (самовисування)

Олексіївська сільська рада - Гончар Іван Миколайович (самовисування)

Романковецька сільська рада - Ваданюк Валерій Васильович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Селищанська сільська рада - Новоженя Віталій Іванович (самовисування)

Сербичанська сільська рада - Братушко Михайло Дмитрович (самовисування)

Шебутинецька сільська рада - Чорний Віталій Петрович (самовисування)

Список новообраних сільських голів Хотинського району:

Анадольська сільська рада - Ткач Володимир Іванович (самовисування)

Атацька сільська рада - Проскурняк Сергій Петрович (політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»)

Біловецька сільська рада - Чуравіна Зінаїда Афанасіївна (самовисування)

Бочковецька сільська рада - Боднар Ніна Григорівна (самовисування)

Ворничанська сільська рада - Заплітний Валентин Іванович (самовисування)

Грозинецька сільська рада - Гавриш Василь Іванович (самовисування)

Данковецька сільська рада - Онуцький Григорій Іванович (самовисування)

Зарожанська сільська рада - Паур Микола Ярославович (самовисування)

Каплівська сільська рада - Тісногуз Світлана Михайлівна (самовисування)

Колінковецька сільська рада - Мельник Дмитро Іванович (самовисування)

Круглицька сільська рада - Заплітний Михайло Іванович (самовисування)

Крутеньківська сільська рада - Стрижиборода Віктор Миколайович (самовисування)

Малинецька сільська рада - Плаксива Зінаїда Юхимівна (самовисування)

Пашковецька сільська рада - Корнівська Світлана Михайлівна (самовисування)

Перебиковецька сільська рада - Дронь Віктор Васильович (самовисування)

Рухотинська сільська рада - Докієн Валентин Іванович (самовисування)

Санковецька сільська рада - Стрільчук Ніна Сергіївна (самовисування)

Шиловецька сільська рада - Гончар Станіслав Сергійович (самовисування)

Шировецька сільська рада - Боднарюк Галина Іванівна (самовисування)

Ярівська сільська рада - Доскальчук Ксенія Михайлівна (самовисування)

ГОЛОВИ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

За результатами підрахунку голосів виборців, головами об'єднаних громад стали:

Сокирянської міської об'єднаної громади – Равлик Василь Степанович (Сокирянський міський голова);

Глибоцької селищної об'єднаної громади – Ванзуряк Григорій Степанович (голова Глибоцької райради);

Недобоївської сільської об'єднаної громади – Юзва Юрій Михайлович (колишній голова Хотинської РДА);

Мамалигівської сільської об'єднаної громади – Шова Аркадій Костянтинович (сільський голова Мамалиги);

Великокучурівської сільської об'єднаної громади – Тодеренчук Василь Мірчович;

Рукшинської сільської об'єднаної громади – Горбатюк Олег Васильович;

Вашківецької сільської об'єднаної громади – Романенко Валерій Васильович (сільський голова Вашківців);

Волоківської сільської об'єднаної громади – Глопіна Валентин Іванович (сільський голова Волоки).

СЕРГІЙ БІЛОРУСОВ,
директор Херсонського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій к.т.н., доцент, заслужений працівник освіти України

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ: ДОСВІД ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Реформа місцевого самоврядування має забезпечити розвиток самодостатніх територій регіонів, створити умови для покращення життєдіяльності територіальних громад.

Децентралізація влади повинна створити умови поступової передачі повноважень від центральної влади до органів місцевого самоврядування, що дозволить покращити ефективність прийняття та реалізації рішень у багатьох питаннях.

Серед основних пріоритетів державної регіональної політики є реалізація комплексних завдань підтримки, підвищення конкурентоспроможності та успішності територіальних громад.

В контексті зміцнення інституту місцевого самоврядування в Україні вирішального значення набуває його якісний кадровий склад. Сьогодні на перший план висуваються питання професіоналізму муніципальних кадрів, їх спроможності ефективно управляти власністю і фінансами місцевого самоврядування, бюджетними установами, об'єктами інфраструктури та соціальної сфери, вміння працювати з усіма суспільними верствами населення, громадськими групами. По суті, їм необхідно оволодіти мистецтвом муніципальної політики, сучасними муніципальними технологіями і методами муніципального менеджменту.

Актуальність проблеми полягає в необхідності удосконалення рівня підготовки управлінських кадрів системи місцевого самоврядування, що створюється за нових умов громадсько-політичного та соціально-економічного розвитку України. За результатами виборів в органи місцевого самоврядування, виникла наявна потреба ефективної підготовки та підвищення кваліфікації, в тому числі новобраних кадрів.

Громадянське суспільство, яке активно формується, має забезпечити необхідний зустрічний рух для реформи системи державної влади в контексті її децентралізації та реалізації збалансованої регіональної політики, що потребує широкого обговорення та швидкого запровадження в усіх сферах місцевого розвитку. Мають бути стимульовані розвиток інфраструктури та ініціативи громад [1, с. 16-17].

На сьогодні відпрацьовані конституційні зміни, що стосуються децентралізації влади та подальшого розвитку місцевого самоврядування.

Реформа місцевого самоврядування має забезпечити самодостатність регіонів, створити умови для покращення життєдіяльності територіальних громад, а саме: формування територіальних громад, здатних і спроможних самостійно або через органи місцевого

самоврядування вирішувати питання місцевого значення, чіткий розподіл повноважень між рівнями органів місцевого самоврядування, місцевими органами виконавчої влади та територіальними органами центральних органів виконавчої влади. Реформування має підвищити рівень якості життя людей у містах, селищах та селах шляхом забезпечення спроможності органів місцевого самоврядування створювати економічні та соціальні умови розвитку територіальних громад та їх об'єднань, забезпечити доступність жителів громади до адміністративних, муніципальних, соціальних та інших послуг.

Впровадження нових концептуальних засад має наблизити Україну до стандартів місцевого самоврядування, які сформульовані в Європейській хартії місцевого самоврядування та на практиці задовольнятимуть потреби громадян. Реформа щодо децентралізації влади передбачає зміну на законодавчій основі системи організації та функціонування публічної влади. Серед основних цілей реформи запланована трьохрівнева система адміністративно-територіального устрою, зміцнення місцевого самоврядування на принципах повсюдності та субсидіарності, що відповідатиме стандартам Європейської спільноти.

Свого часу (2009 р.), в ході реалізації проекту «Участь громадян та незалежних експертів у плануванні та реалізації адміністративно-територіальної реформи в Україні» було зібрано статистичну інформацію, проведено моделювання нових громад Херсонської області та зроблено аналітичні висновки стосовно реформування в чотирьох цільових районах: Бериславському, Білозерському, Великолепетиському та Нововоронцовському. Дослідження було проведено в рамках програми «Залучення громадян та незалежних експертів до планування та реалізації адміністративно-територіальної реформи», за ініціативою Міжнародного фонду «Відродження», Фонду Східна Європа та Швейцарсько-українського проекту «Підтримка децентралізації в Україні» [1, с.16-17]. Для широкого кола зацікавлених осіб корисною стала інформація стосовно паспортів територіальних громад, розрахунків кількісних та якісних показників (обсяг фінансових витрат на побудову достатньої соціальної та комунально-побутової інфраструктури в нових центрах громад; рівень дотаційності нових громад з урахуванням змін у бюджетному законодавстві; розрахунковий рівень видатків на управління в новостворених громадах та порівняння його з сучасним станом), які ілюстрували можливість запланованих змін.

Зазначене дослідження стало основою відпрацювання в 2015 році перспективного плану формування територій громад Херсонської області (на базі існуючих 298 сільських, селищних та міських рад пропонується створити 42 спроможні /об'єднані територіальні громади), за участі Херсонського офісу реформ на виконання відповідного Закону України.

Крім того, в Херсонській області діє робоча група з питань реалізації державної політики щодо місцевого самоврядування, під час тематичних зустрічей представників влади і громадськості та в період проведення семінарів, «круглих столів» уточнюються позиції та шляхи реалізації Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. Під час обговорення проводиться аналіз і узагальнення, вносяться вагомі пропозиції та влучні зауваження, більшість яких стосуються питань практичної реалізації основних положень Концепції на місцевому рівні, з урахуванням концептуальних засад адміністративно-територіальної реформи, яка передбачає укрупнення територіальних одиниць.

Реалізація реформи призведе до зміцнення місцевого самоврядування, розвитку самодостатності територіальних громад, покращення рівня надання населенню соціальних та інших послуг, скорочення відтоку населення з сільських територій. Потрібно відповідально поставитись до питання урбанізації сільських територій та залучення інвестицій до села, що, в свою чергу, потребує розвитку технологій в сільському господарстві, сприятиме збільшенню виробництва сільськогосподарської продукції та

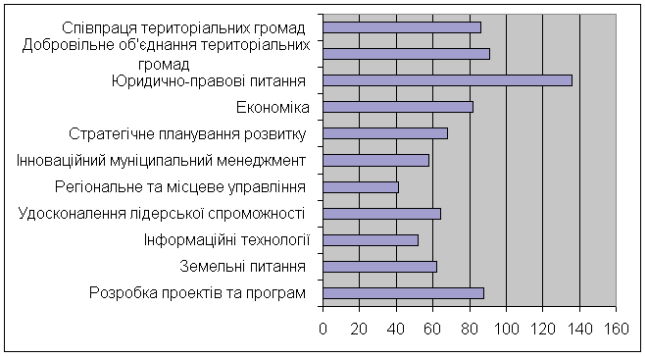
створенню нових робочих місць. Новостворені громади мають оцінити свої можливості, загрози та розробити стратегічні плани свого розвитку.

В цьому аспекті, Херсонський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій бере активну участь у реалізації пріоритетних цілей розвитку Херсонської області, які стосуються стратегічного планування місцевого розвитку. Центр на постійній основі проводить власні дослідження з питань формування стратегії розвитку, використання кращих муніципальних практик, застосування проектно-цільового управління при прийнятті управлінських рішень та визначення шляхів наповнення бюджетів територіальних громад. Відпрацьовуються критерії конкурентоспроможності територіальної громади, питання підготовки і реалізації інвестиційних проектів, формування проектів бездотаційних бюджетів та проектів під гранти. Розроблена збалансована модель підвищення кваліфікації менеджерів з підготовки проектів та розвитку територіальної громади, яка містить у собі: теоретично-інформаційну, практично-тренінгову та методично-допоміжну складові [2, с. 57-60].

Цінним здобутком підвищення кваліфікації є вивчення та обмін позитивним досвідом роботи як досвідчених посадовців так і тих, які роблять перші, але впевненні кроки на шляху керування розвитком територіальних громад, презентації кращих муніципальних практик та результатів участі у Всеукраїнському конкурсі проектів і програм розвитку місцевого самоврядування, який в даний час трансформований та діє за дещо іншою схемою в межах діяльності Державного фонду регіонального розвитку.

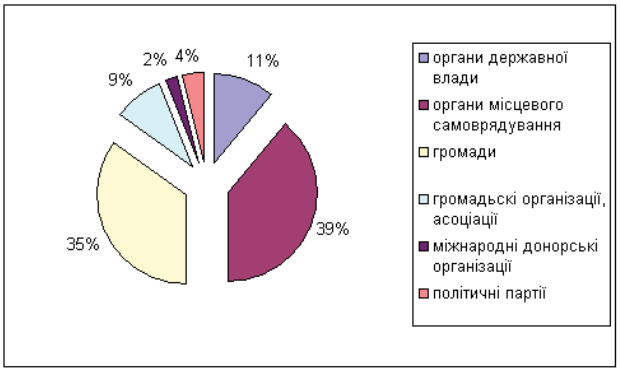
На постійній основі в Центрі проводяться соціологічні дослідження, які передбачають аналіз та вивчення різних параметрів щодо задоволеності організацією, змістом навчального процесу та його інноваційністю.

Протягом навчання зазвичай організовуються тематичні зустрічі керівництва області та міст обласного значення з посадовими особами, під час яких визначаються найбільш актуальні питання практичної діяльності, які потребують поглибленого вивчення (наприклад, 2015 рік - діаграма 1).

В контексті означеного, на думку експертів, Державний фонд регіонального розвитку має зосередитись на опрацюванні регіональних та муніципальних стратегій розвитку, відповідних цільових та інвестиційних програм і проектів, укладанні багатосторонніх угод із визначенням

умов співфінансування розвитку територій. А визначати пріоритетність реалізації окремих завдань, на думку більшості респондентів, має органи місцевого самоврядування (39%) або громади (35 %) (Діаграма 2).

Таким чином, якісна фахова підготовка кадрів органів місцевого самоврядування як елемент ефективної регіональної кадрової політики, спрямована на професіоналізацію служби місцевого самоврядування. Відповідно, в умовах децентралізації, треба забезпечити становлення професійної, високоавторитетної серед населення служби, посадові особи якої, мають виховуватися на кращих прикладах вітчизняного досвіду та європейських муніципальних практик.

Висновки. Робота посадової особи – складний багатогранний процес. І тільки створення стабільного балансу професійності працівників, їх відповідальності та розуміння того, що кожне управлінське рішення ототожнюється в громаді з рішенням та діями, дасть можливість досягти нової інституційної спроможності громади й запровадити сучасні практики та технології управління на основі підвищення професійного рівня посадових осіб місцевого самоврядування.

Дослідження підтвердили існування невиправданих диспропорцій на районному та місцевому рівнях, що суттєво впливає на ефективність управління територіями. Місцеве самоврядування повинно отримати разом із фінансовою децентралізацією автономію щодо реалізації своїх функцій, шляхів і засобів їх здійснення, а, найголовніше – ресурсів, необхідних для ефективного функціонування. Значних зусиль потребує розробка сучасних технологій управління територіями та відповідна підготовка керівних кадрів для територіальних громад.

Список використаних джерел

1. *Адміністративно-територіальна реформа: від моделювання до реалізації. Інформаційні матеріали для Херсонської області. – Херсон: ВАТ «Херсонська міська друкарня», 2009. – 106 с.*
2. *Білорусов С.Г. Регіональні ініціативи та навчально-методичне супроводження стратегічного планування розвитку територіальних громад / Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції «Збалансований розвиток громад – основа формування Державної стратегії сталого регіонального розвитку до 2020». – Вінниця, ФОП Корзун Д.Ю., 2013, С.57 – 60.*
3. *Демократичне врядування: інституційні механізми формування та реалізації системи публічного управління : метод. рек. / авт. кол. : В. М. Мартиненко, Н. А. Липовська, О. М. Крутій [та ін.] ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Упр. орг. фундам. та приклад. дослідж., Харк. регіон. ін-т держ. упр. – К. : Вид-во НАДУ, 2010. – 36 с.*
4. *Молодожен Ю.Б. Самодостатність територіальних громад: системний підхід: монографія. – Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2010. – 370 с.*
5. *Муніципальний менеджмент: Ситуаційні вправи, тренінгові та тестові завдання : навч. посіб. / Ю. П. Шаров, І. А. Чикаренко, Т. В. Маматова [та ін.] ; за заг. ред. Ю. П. Шарова, І. А. Чикаренко. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2010. – 108 с.*
6. *Прогнозування розвитку територій. Бюджетне прогнозування : навч. посіб. з компакт-диском / В. В. Мамонова, С. Ю. Лукін, Ю. Б. Молодожен [та ін.] ; за заг. наук. ред. М. М. Білинської. – К. : К.І.С., 2014. – 200 с.*
7. *Технологія управління соціальними проектами: монографія /*

Т.М.Безверхнюк, А.О.Левицький, К.В.Пєклун [та ін.]; за заг. ред. Т.М.Безверхнюк. – О. : ОРІДУ НАДУ, 2014. – 292 с.
8. *Соціально-економічний розвиток регіону: механізми державного впливу : монографія / [авт. кол. : О. П. Крайник (кер. авт. кол.), Г. С. Третяк, О. М. Чемерис, І. І. Козак [та ін.]. – Л. : ЛРІДУ НАДУ, 2011. – 232 с.*
9. *Саханенко С. Є. Територіальна організація влади в Україні. Частина 1 : Територіальні основи публічної влади в Україні : навч.-метод. посіб. / С. Є. Саханенко, М. П. Попов, О. І. Чебан. – О.: ОРІДУ НАДУ, 2011. – 280 с.*

СВІТЛАНА БОСТАН,

заступник директора Чернівецького обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді

УПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ ФАХІВЦІВ ІЗ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ РОБОТИ СОЦІАЛЬНИХ СЛУЖБ

Сьогодні Україна заявила про своє прагнення стати повноправним членом Європейського співтовариства, визначила свою орієнтацію на побудову соціально справедливої держави, що підтверджено взятими на себе зобов'язаннями виконання Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами, положень Європейської соціальної хартії, в тому числі забезпечення доступу до отримання соціальних послуг.

Економічні прояви проблем сфери села, різке погіршення характеристики ринку праці та зайнятості, низький рівень доходів сільського населення, незадовільний стан середовища в поєднанні демографічними процесами посилюють прояви бідності, ставлять під загрозу найбільш незахищені верстви населення: дітей, молодь, сім'ю. Тому створення спільними зусиллями міжгалузевого механізму надання соціальних послуг безпосередньо в громаді є надзвичайно важливим.

В Чернівецькій області інфраструктура села на сьогодні є досить розвинутою – велика кількість шкіл, ФАПів, клубів, дитячих садків, шкіл. Але постає питання: чи кожна сім'я може отримати освітні, медичні послуги відповідно до наявних потреб?

На законодавчому рівні вже прописаний і діє механізм взаємодії структур, які можуть до цього долучитися у конкретній місцевості. Але для цього повинен бути посередник, який має з'ясувати, чи володіє громада необхідними ресурсами та резервами для підтримки й допомоги сім'ї, чи є за місцем проживання заклади і організації, що можуть допомогти вирішити проблеми, чи користується сім'я зазначеними ресурсами, чи має до них доступ, а також сприяти пом'якшенню наслідків складних життєвих обставин та відновленню функцій сім'ї.

Системне вирішення проблем можливо тільки при наявності штатного працівника – фахівця із соціальної роботи, що буде працювати у громаді, діяльність якого ґрунтується на принципах співпраці й розуміння, відкритості і конфіденційності, своєчасної соціальної допомоги й підтримки, пріоритетності профілактики психосоціальних проблем, визнання цінності особистості отримувача соціальних послуг і значущості його проблем.

З різних причин в сім'ях виникають складні життєві обставини. Це і складні подружні стосунки, і насильство в сім'ї, інвалідність батьків або дітей, залежності (алкогольна чи наркотична) одного або декількох членів сім'ї,

безробіття, небажана вагітність, невідповідне виконання батьківських обов'язків, сирітство (в тому числі і соціальне), схильність дітей до девіантної поведінки.

З метою охоплення соціальними послугами найуразливіших категорій населення, раннього виявлення проблемних сімей та вчасного надання їм підтримки у Чернівецькій області до структури та штатних розписів 11 районних та 2 міських центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді області введено 286 посад фахівців із соціальної роботи. Це, насамперед, фахівці із повною вищою освітою, що відповідають кваліфікаційним вимогам (соціальна робота, соціальна педагогіка, психологія), які пройшли відповідну підготовку та вже готові приступити до виконання своїх професійних обов'язків. На всіх фахівців розроблено та затверджено посадові інструкції, в яких враховано вимоги до кваліфікаційної характеристики професії «Фахівець із соціальної роботи».

Відповідно до кваліфікаційної характеристики фахівця із соціальної роботи, до його посадових обов'язків належать: організація виявлення та реєстрації громадян, які потребують соціальної та іншої допомоги, охорони і захисту їх морального, фізичного та психологічного здоров'я; організація піклування, опікування та догляду; встановлення причини конфліктних ситуацій та відхилень, які спричинили асоціальні явища; координація роботи з надання соціальної допомоги та захисту; пропаганда здорового способу життя, дбайливого ставлення до ветеранів та інвалідів, високих зразків етики та культури соціальних відносин; надання допомоги у працевлаштуванні; реєстрація асоціальних явищ і розробка заходів щодо їх усунення; проведення психологічних та педагогічних консультацій, надання юридичних порад; організація допомоги громадянам похилого віку й непрацездатним тощо .

Фахівець із соціальної роботи повинен знати: законодавство України, нормативно-правові акти, методичні та інші розпорядчі документи та матеріали, які регламентують організацію соціальної роботи; організацію соціально-медичної роботи; організацію юридичної допомоги, піклування, опікування, догляду, соціальної реабілітації, соціального захисту; соціологію; психологію; технології соціальної роботи; національні особливості побуту, культуру людських відносин та інше. Кваліфікаційними вимогами до фахівця із соціальної роботи є повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст) та підвищення кваліфікації.

Професійні обов'язки фахівця із соціальної роботи обумовлюють його ролі. Він виступає як соціальний педагог, учитель, вихователь, експерт, консультант, коли надає поради, навчає різним умінням, ефективним методам родинного планування і господарювання, встановлює зворотній зв'язок, застосовує рольові ігри та інше. Фахівець виступає в ролі посередника, організатора, адміністратора, коли його діяльність спрямована на допомогу у подоланні проблем особи, що знаходиться у важкій життєвій ситуації. Він виступає в ролі соціального адвоката, коли представляє інтереси клієнта або групи клієнтів, наприклад при встановленні або позбавленні батьківських прав, опікунства, тощо[1].

Фахівець повинен бути психологічно готовим до діяльності в соціальній сфері, мати сформоване професійне мислення, вміти самостійно аналізувати конкретну ситуацію, оцінювати можливі наслідки та брати відповідальність за обрані рішення, які часто пов'язані з життям людини.

З метою надання адресних соціальних послуг сільському населенню за місцем проживання, робочі місця створюються безпосередньо в сільських та селищних територіальних громадах, школах, медичних пунктах Саме фахівець із соціальної роботи в сільській місцевості може забезпечити на ранньому етапі виявлення сімей, які опинились у складних життєвих обставинах, запобігти появі нових проблем та сприяти збереженню біологічної сім'ї. Всі фахівці були забезпечені робочим місцем, відповідними меблями, комп'ютерною технікою та канцелярським приладдям за місцем безпосередньої роботи. В цілому, кожен соціальний фахівець обслуговуватиме від 2,0 тис. людей. Для сільської місцевості соціальна робота – це своєрідна "швидка допомога".

Фахівець соціальної роботи на селі – це людина, якій найбільше довіряють односельці свої

[1] Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників / М-во праці та соц. політики України. Вип. 80: Соціальні послуги – Краматорськ: Центр продуктивності, 2005. – С.- 34-35.

проблеми та турботи, що дає змогу якнайшвидше прийти на допомогу та негайно вирішити всі питання сімей, які потрапили в складні життєві обставини, саме він володіє об'єктивною та найширшою інформацією про сім'ї і може самостійно вирішувати та надавати спектр послуг, що відповідає потребам сім'ї. Він є зв'язною ланкою між простими громадянами та всією соціальною мережею району, оскільки безпосередньо контактує та співпрацює зі школою, медичними закладами, дільничним інспектором, опікунською радою, сільською громадою, депутатським корпусом, з районним центром соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Введення посад фахівців із соціальної роботи дозволило перейти до більш конкретної адресної допомоги та надання соціальних послуг, які відповідають потребам конкретної людини, допоможуть вирішувати нагальні питання безпосередньо на місцях.

Відтепер соціальні послуги максимально наближені до їх отримувачів. Завдяки тому, що фахівці працюють у визначених територіальних одиницях, соціальні послуги стали доступнішими. Кожен житель області із своїми проблемами може звернутися безпосередньо до спеціаліста із соціальної роботи за місцем проживання.

ВЕРХОВНА РАДА УХВАЛИЛА ЗАКОН «ПРО ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ УКРАЇНИ НА 2016 РІК»

Законодавчим актом на 2016 рік встановлені такі загальні показники Державного бюджету:

доходи у сумі 595,1 млрд. грн.;

видатки у сумі 684,5 млрд. грн.;

дефіцит бюджету визначено у 3,7% прогнозного ВВП.

Видатки на оборону та безпеку визначено на рівні 113,6 млрд. гривень або 5% ВВП.

Законом визначено на 31 грудня 2016 року граничний обсяг державного боргу в сумі 1.501.479.663,5 тис. гривень.

Документом встановлено прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня 2016 року - 1330 гривень, з 1 травня - 1399 гривень, з 1 грудня - 1496 гривень, а для основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років: з 1 січня 2016 року - 1167 гривень, з 1 травня - 1228 гривень, з 1 грудня - 1313 гривень;

дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня 2016 року - 1455 гривень, з 1 травня - 1531 гривня, з 1 грудня - 1637 гривень;

працездатних осіб: з 1 січня 2016 року - 1378 гривень, з 1 травня - 1450 гривень, з 1 грудня - 1550 гривень;

осіб, які втратили працездатність: з 1 січня 2016 року - 1074 гривні, з 1 травня - 1130 гривень, з 1 грудня - 1208 гривень.

Мінімальну заробітну плату у 2016 році установлено у місячному розмірі: з 1 січня - 1378 гривень, з 1 травня - 1450 гривень, з 1 грудня - 1550 гривень;

у погодинному розмірі: з 1 січня - 8,29 гривні, з 1 травня - 8,69 гривні, з 1 грудня - 9,29 гривні.

Законом встановлено, що у 2016 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» у відсотковому співвідношенні до прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення становить: для працездатних осіб - 21 відсоток, для дітей - 85 відсотків, для осіб, які втратили працездатність, та інвалідів - 100 відсотків відповідного прожиткового мінімуму.

Розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям у 2016 році не може бути більше ніж 75 відсотків рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї. Рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для визначення

права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дитячих дошкільних закладах відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту» у 2016 році збільшується відповідно до зростання прожиткового мінімуму.

Законом затверджено бюджетні призначення головним розпорядникам коштів Державного бюджету України на 2016 рік у розрізі відповідальних виконавців за бюджетними програмами, розподіл видатків на централізовані заходи між адміністративно-територіальними одиницями, розподіл видатків на здійснення правосуддя в розрізі місцевих та апеляційних судів та міжбюджетні трансферти на 2016 рік.

Законом затверджено перелік кредитів (позик), що залучаються державою до спеціального фонду Державного бюджету України у 2016 році від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів згідно з додатком № 9 до цього Закону.

Законодавчим актом дозволено Міністерству фінансів України на підставі рішення Кабінету Міністрів України, погодженого з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету, вносити зміни до розпису спеціального фонду державного бюджету з метою відображення фактичного надходження у 2016 році кредитів (позик), залучених державою від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів та витрат за відповідними бюджетними програмами в межах загального обсягу залучення цих кредитів (позик), затвердженого у додатку № 9 до цього Закону, з коригуванням показників фінансування, видатків та кредитування, встановлених додатками № 2, № 3, № 4 та № 7 до цього Закону, і граничного обсягу державного боргу, визначеного статтею 5 цього Закону.

Законом також встановлено, що у загальному фонді Державного бюджету України на 2016 рік:

до доходів належать надходження, визначені частиною другою статті 29 Бюджетного кодексу України (крім надходжень, визначених статтею 11 цього Закону) із врахуванням особливостей, визначених пунктом 17 та 171 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України, а також податок на дохід та податок на прибуток, який сплачують суб'єкти, що провадять діяльність з випуску та проведення лотерей, у повному обсязі, надходження від реалізації автомобілів, засобів наземного, водного та повітряного транспорту, сільськогосподарської техніки, обладнання та устаткування, що перебувають на балансі органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету, плата за користування суб'єктами малого підприємництва мікрокредитами з державного бюджету.

Законом встановлено, що субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад розподіляється між місцевими бюджетами, наведеними у додатку № 10 до цього Закону.

Згідно із Законом, розподіл коштів державного бюджету для підтримки державних та регіональних інвестиційних проектів між головними розпорядниками бюджетних коштів здійснюється Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Закон прийнято з техніко-юридичними правками.

ОЛЕКСАНДР ДОБРЖАНСЬКИЙ,

декан факультету історії політології та міжнародних відносин Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича, доктор історичних наук, професор

СИСТЕМА ОРГАНІВ ВЛАДИ БУКОВИНИ У СКЛАДІ АВСТРІЙСЬКОЇ (АВСТРО-УГОРСЬКОЇ) МОНАРХІЇ (ЧАСТИНА ІІ): УПРАВЛІННЯ БУКОВИНОЮ У СКЛАДІ КОРОЛІВСТВА ГАЛИЧИНИ І ВОЛОДИМЕРІЇ

Королівство Галичини і Володимерії з великим князівством Краківським і князівствами Освенцімським і Заторським було створене в складі Австрії 1772 року, одразу після першого поділу Польщі. Столицею королівства стало м. Львів. Для забезпечення управління краєм 13 травня 1773 р. було створено Крайове губернаторство – центральний орган політичної і адміністративної влади в королівстві, яке очолював губернатор, наділений широкими повноваженнями. Губернатора і губернських радників призначав і звільняв особисто імператор.

1775 року в Королівстві Галичини і Володимерії засновано провінційний становий, так званий постулатовий сейм. Він формувався не на основі виборів, а через призначення імператором. До його складу входили лише представники аристократії і духовенства: князі, графи, барони, єпископи і шляхта, що платила щорічний податок не менше 75 золотих ринських. Міщанство було представлене львівським бургомістром, ректором львівського університету і одним (з 1817 р. –двома) знатними львів'янами[1]. Сейм створював видимість залучення до управління краєм вищих верств населення.

З 1782 р. край поділявся на 18 округів, з яких 12 були з переважно українським населенням. Округи очолювалися окружними старостами (капітанами).

Після приєднання до Галичини, Буковина утворила окремий 19-й округ. Управління краєм уніфікувалося відповідно до управління в інших округах.

Австрійська влада не могла не брати до уваги настрої місцевого боярства, яке відкрито протестувало проти приєднання. Тому 14 березня 1787 р. був виданий цісарський патент за яким буковинські бояри зрівняні у правах з галицькою шляхтою. Відповідно до цього в Галицькому сеймі отримав місце буковинський єпископ. Крім того, депутатами сейму стали декілька представників знатних родів краю. Однак, зрозуміло, що буковинці були в меншості і не могли впливати на рішення цього представницького органу влади. Тим більше, що Галицький сейм мав дуже обмежені повноваження.

Спочатку сейм скликали раз на два роки (1782, 1784, 1786, 1788 рр.). Отже, 1788 р. в ньому вперше засідали представники Буковини. Однак, з 1790 р. скликання сейму припинено. Відновив роботу він тільки 1817 р. і з цього часу до 1845 р. засідання проводилися щорічно. Тоді ж було дещо уточнено його повноваження. Зокрема, згідно з Патентом від 13 квітня 1817 року сейм повинен був вирішувати такі питання: виконання вказівок намісництва та центральної влади, стягнення та розподіл визначених урядом податків, зокрема квартирного податку,

управління власним, так званим "становим фондом", збирання з дозволу крайової влади внесків для потреб краю, призначення станових посадових осіб, затвердження станових звань, ведення шляхетської метрики. Сейм мав право делегувати представників до імператора, проте тільки за попереднім дозволом Надвірної Канцелярії[2].

Відразу після смерті Йосифа II 1790 р. буковинські бояри підняли питання про відділення краю від Галичини і обґрунтували це в спеціальному меморандумі, переданому імператору Леопольду II. Йдучи на зустріч побажанням буковинських бояр імператор видав 29 вересня 1790 р. «Патент про Буковинську провінцію», який передбачав надання Буковині особливого статусу в складі Галичини, тобто певну автономію у вирішенні місцевих справ. Однак цей особливий статус так і не було втілено в життя. 1792 р. Леопольд II помер. Новий імператор Франц I спочатку відклав виконання патенту на невизначений термін, а потім указом від 30 квітня 1817 р. проголосив, що Буковина залишається у складі Галичини як звичайний адміністративний округ.

Маючи статус окремого округу Буковина управлялася окружною управою як вищим адміністративним органом краю. Очолював її окружний староста (капітан). У штаті управи були заступник начальника, 5 окружних комісарів, окружний секретар, окружний реєстрант, окружний драгун, окружний інженер, окружний хірург, повітові хірурги. Окружна управа підпорядковувалася безпосередньо Галицькій губернській канцелярії, вона була її виконавчим органом і звітувала перед нею. Структурних частин в Буковинській окружній управі не було.

Старосту та комісарів призначав імператор, а решту чиновників – староста.

Бюрократичний апарат управління краєм поступово зростав. Напередодні революції 1848 р. в окружній управі було вже 7 комісарів та 2 окружних секретарі. Швидко зростали будівельна, фінансова, санітарна служби[3].

До основних функцій управи входило: зміцнення державного ладу, спостереження за настроєм населення, придушення виступів та агітації, направлених проти держави та її соціального ладу, розгляд конфліктів між землевласниками і селянами з питань виконання феодальних повинностей, землеволодіння й землекористування. У компетенцію управи входило оподаткування населення та підприємств, забезпечення дотримання законів з торгівлі, промисловості та ремесел, проведення заходів боротьби з епідеміями та епізоотіями, відкриття карантинних таборів, контроль за діяльністю шкіл, будівництвом та утриманням доріг і державних споруд, нагляд за цехами, дотримання контакту з військовою владою, розквартирування і забезпечування військових частин, проведення рекрутського набору, контроль за церковним життям, питання колонізації краю, надання пільг колоністам, розслідування причин еміграції і боротьба з нею, охорона кордонів[4].

Для забезпечення належного стану діловодства при окружному старості діяла канцелярія. Вона складалася із бюро реєстрації вхідних документів та архіву. Кожного року заводився новий журнал для реєстрації вхідних документів. В кінці року журнал реєстрації документів переплітався і передавався в архів. Секретні документи розглядав і реєстрував у спеціальному журналі сам староста[5].

Всього за період з 1786 по 1849 рр. на Буковині було 11 окружних старост. Двоє з них були представниками місцевих румунів – В.Бальш (1792 – 1800 рр.) і Г. Ісеческул (1840 – 1848). Решта були чиновниками, присланими з інших земель. Це Й.Бек (1786 – 1792), Георгієвич (1800 – 1803) Й.Фогель (1803 – 1804), Шрайбер (1804 – 1808), Й.Плятцер (1808 – 1817), А.Штуттергайм (1817 – 1823), Й. Мальцек (1823 – 1833), Ф.Краттер (1833 – 1838), К. Мільбахер (1838 – 1840).

В часи перебування Буковини в складі Галичини відбулися подальші зміни в адміністративно-територіальному устрої краю. Спочатку її поділили на 4 дистрикти. З 1 серпня 1794 р. дистрикти перейменували в повіти. Було виділено Чернівецький, Сучавський, Вижницький і Серетський повіти. Крім того окремо залишався Русько-Кимполунгський окіл.

В повітах було створено повітові управи, очолювані повітовими старостами. Підпорядковувалися вони окружному правлінню. Русько-Кимполунгський окіл очолював старший двірник.

Кожен повіт поділявся на 12 околів, очолюваних двірниками. В кожному околі було по 10 громад. Громади очолювалися сільськими старостами.

Крім поділу на повіти, Буковина поділялася на 8 податкових округів, 2 полкових райони (Чернівецький і Сучавський). Було організовано митниці в Боянах, Сучаві, Онуті, Синівцях, Дорна-Ватрі та ін.

В кінці XVIII – на початку XIX ст. подальшого розвитку набуває міське самоврядування в Чернівцях. Поступово зростав штат громадського суду (тобто прообразу магістрату). В 1822 р. він складався з 33-37 осіб, в тому числі голова, секретар, касир, два канцеляриста, діловод поземельної книги, квартирмейстер, службовець канцелярії, хірург, акушерка, управитель шпиталю, лісничий, 4 об'їждчики, поліцейський ревізор, капрал поліції, єфрейтор поліції, 6 – 10 рядових поліцаїв, 4 нічних сторожі, наглядач міського годинника, двоє катів, ринковий суддя[6].

Всього за період з 1780 по 1832 р. головами Чернівецького міського суду (магістрату) були: М.Грек (1780 – 1782), Й.Вайнек (1782 – 1784), А.Сьорьос (1784 – 1785), В.Паладій (1786 – 1787), Л.Лаутербах (1787 – 1794), А.Тома (1794 – 1795), Й.Гампель (1796 – 1800, 1802 – 1811), К.Фігнер (1800 – 1802), А.Бельдович (1811 – 1817), А.Клуг (1817 – 1832)[7].

На початку XIX ст. жителі Чернівців неодноразово зверталися до владних структур з проханням розширити повноваження міського самоврядування. Нарешті Декретом Надвірної канцелярії від 29 жовтня 1829 р. було дано дозвіл на реорганізацію міського суду в Чернівецький міський магістрат. Реалізувати цей Декрет вдалося майже через три роки 2 вересня 1832 р.

Відповідно до законодавства магістрат складався з бургомістра, віце-бургомістра та міських радників. У магістраті були створені департаменти, які ділилися на відділи. Економічний департамент включав податковий, розрахунковий, шкільний та будівельний відділи. До департаменту поліції входили санітарний, ярмарковий, ветеринарний, пожежний відділи. Крім того діяли департамент торгівлі і промисловості та ін.

При магістраті були комісії: запису актів громадського стану, арбітражна, визнання прав громадянства, дрібного судочинства, із нерухомості.

До основних функцій магістрату входило управління міським майном, будівництво споруд, благоустрій міста, забезпечення громадського порядку, видача дозволу на заняття торгівлею та ремеслом, нагляд за санітарним станом міста, охороною здоров'я, благодійними установами, школами, які були на його бюджеті, контроль за діяльністю общинних кас, проведення заходів із пожежної охорони, керівництво місцевою поліцією.

Першим бургомістром Чернівців став Франц Лігоцький (1832 – 1848 рр.). Він прибув у місто з Моравії і проявив себе як енергійний керівник, який повів боротьбу із зловживаннями, що мали місце в управлінні містом за часів Й.Гампеля, О.Бельдовича, А.Клуга.

Незважаючи на те, що Буковина в кінці XVIII – першій половині XIX ст. була лише одним з 19 округів Королівства Галичини і Володимерії, кількість державних службовців тут поступово зростала. За даними Бідермана у 1789 р. нараховувалося 206 службовців, а в 1817 р. їх було уже 314[8]. Пояснювалося це перш за все зростаючими потребами щодо поліпшення управління краєм, появою нових державних установ, які забезпечували управління окремими галузями господарства, здійснення соціальної політики.

Таким чином, з 1786 по 1849 р. Буковина перебувала у складі Королівства Галичини і Володимерії як окремий округ. За цей час на Буковину повністю поширено австрійське законодавство, а управління краєм уніфіковано з іншими регіонами держави. Вирішальні зміни пов'язані зі статусом Буковини та її управлінням відбулись під впливом революції 1849-1849 рр.

Список використаних джерел:

1.Чорновол І. Українська фракція Галицького крайового сейму. 1861 – 1901 рр. – Львів, 2002. – С. 20.

2 .Lozinski B. Seim Stanowy (1817-1845). – Lwów, 1905. – S. 8.

3. Bidermann H. Die Bukowina unter osterreichischen Verwaltung. – S. 41 – 42.

4. Державний архів Чернівецької області. Путівник. – Київ-Чернівці, 2006. - Т. 1. – С. 24.

5. Никифорак М.В. Буковина в державно-правовій системі Австрії. – С.70.

6. Кайндль Р. Історія Чернівців від найдавніших часів до сьогодення / Перекл. з нім. В.Ю.Іванюка. – Чернівці: Зелена Буковина, 2005. – С.138.

7.Там само. – С. 149.

8. Bidermann H. Die Bukowina unter österreichischen Verwaltung. – S. 69.

НЕЛЯ МАЛЬКО,
виконавчий директор
Асоціації виробників Буковини

«УКРАЇНСЬКА ХАРТІЯ ВІЛЬНОЇ ЛЮДИНИ» ЯК ОРІЄНТИР СВОБОДИ ТА УСПІХУ

« Життя визначається питаннями, які ти поставив там, де звично було мовчати. Кроками, які ти робив проти течії. Світлом, яке ти засвітив серед темряви і посеред нарікань на темряву»
Є. Сверстюк

Наша держава хвора. Це відчувається кожного дня, коли вмикаєш телевізор чи радіо, заходиш в Інтернет, читаєш новини про діяльність уряду, Верховної Ради… Для відродження потрібні духовні зусилля суспільства, які покажуть, що український народ є, він здатний за себе постояти. І Революція Гідності показала, що нове покоління прагне змінити своє життя.

Як передвісник цього ще наприкінці 2012 року ініціативною групою «1 грудня», у склад якої ввійшли моральні авторитети нації – Євген Сверстюк, кардинал Любомир Гузар, Семен Глузман, Мирослав Попович та інші, була проголошена Українська хартія вільної людини. Десять орієнтирів свободи і успіху як десять Божих заповідей: Бути вільною людиною. Бути українцем. Бути активним громадянином. Любити. Мислити. Бути господарем. Бути лідером. Бути відкритим суспільством. Бути успішною державою. Бути учасником демократичної спільноти народів.

Наріжними каменями Хартії є три прості думки.

Перше. Відповідальність за своє життя, а отже, його успіх, добробут і щастя нікому не може бути переданою. Ми самі несемо відповідальність за себе.

Друге. Мораль і духовні цінності не можуть бути відкладеними на завтра. Вони завжди потрібні сьогодні.

Третє. Ми будуємо те, що уявляємо, а отже, від глибини, масштабу і творчого хисту нашої уяви залежить наше майбутнє.

Людина прагне бути вільною, бо саме свобода надає смислу, гідності і цінності людському життю. Це і є дорога до щастя, до якого ми, віруючі і невіруючі, але всі у широкому філософському сенсі Божі діти, покликані.

Аби стати вільною, людині не треба проводирів.

Ані найталановитіші лідери, ані інтелігенція, ані жодна соціальна група не здатні привести людину до щастя і свободи.

Справжнім проводирем людини є лиш особисте осмислене зусилля.

Це не зробить хтось інший. Це можете зробити лише Ви.

Використання Хартії у навчально-виховному процесі в школах обговорювалась на тематичній зустрічі «Живімо за Українською Хартією вільної людини!» з заступниками директорів шкіл з виховної роботи, соціальними педагогами у Інституті післядипломної педагогічної освіти Чернівецької області. За політичним фарсом, корупційними скандалами, місцевими

виборами непоміченими проходять більш значимі події.

Забулося… А 1 грудня була річниця від дня смерті Євгена Сверстюка. Людини з великої літери. Одного із моральних авторитетів нації. Письменника, філософа, правозахисника. Чи багато на загал ми знаємо про нього? Якось напевне не випадково, що, будучи одним із учасників ініціативної групи «1 грудня», він помер 1 грудня.

Саме світлої пам'яті Євгена Сверстюка і був присвячений захід. Учасники змогли ознайомитися з його творчим насліддям, оскільки була організована міні-виставка його книг. Роздаткові матеріали містили цитати із творів філософа, Тамара Огданська поділилась спогадами про зустрічі та співпрацю з паном Євгеном. І плавно розмова перейшла у площину виховання молодої людини як відповідальної, яка вибирає шлях активного самоутвердження. Досвідом використання Української хартії вільної людини у виховному процесі на прикладі шкіл міста Тернопіль поділився наш гість із сусідньої області Ігор Ковалик, керівник ініціативи «Громада і місто». Він зауважив, що основою успішного розвитку суспільства є особистості, світогляд яких базується на шануванні духовних і моральних цінностей свого краю. І таких громадян необхідно виховувати. Систему основ цінностей відкритого суспільства для становлення сучасного українця і формування успішної особистості побачили в Хартії. На її базі були розроблені фахівцями Тернопільського комунального методичного центру науково-освітніх інновацій та моніторингу методичні рекомендації з 10 уроків для учнів середніх та старших класів. Ці напрацювання затверджені як методичні та використовуються з 2014 року у школах міста Тернопіль.

Методисти науково-методичного центру виховної роботи Інституту післядипломної педагогічної освіти Чернівецької області Тамара Мінченко та Ольга Осовська у своїх виступах відзначили актуальність духовного, патріотичного навчання молоді у навчальних закладах як основу формування завтрашнього суспільства. Ольга Осовська зауважила, що на Буковині також працює багато чудових педагогів, які мають не гірші напрацювання. І назріла потреба зібрати кращі практики та звести їх в єдиний посібник.

Щиро хочеться вірити, що ця зустріч стане ще одним кроком до того, за словами Євгена Сверстюка, щоб вибудувати свій Собор - як естафету духу, як найвищу вежу, що має сторожувати безперервність духу — голос предків і заповіт нащадкам, які не мають права зректися і запродатись чужим богам, не сміють опуститися нижче вираженого в Соборі ідеалу Людини.

ЦИТАТИ ЄВГЕНА СВЕРСТЮКА:

«Нація тримається духовними зусиллями особистостей. Обдаровані духовною силою будують, бездарні руйнують і каламутять воду. Коли ми говоримо про духовну соборність, то відразу входимо у сферу ідеалізму, який тримається на зусиллях особистостей. І на безкорисній праці. Нині це звучить як анахронізм. Але безкорисність завжди була рідкістю. А тим часом усе тривке на землі саме на ній і тримається».

«Нинішнє філософське формування того ж питання: «здаватися чи бути» так само торкається життєвої позиції людини, яка обирає шлях активного самоутвердження в житті і в своїй ролі, обирає справжність і відповідальність, або нічого не обирає, тобто залишається в пасивній ролі вдаваного діяча, вдаваного патріота, вдаваного учасника гри».

«Обдарованість любов'ю – то головний вимір людини. Здатність любити, плекати любов у собі, в дітях, в навколишньому світі – то турбота найголовніша. Це творчий дар!»

«Єдина безпрограшна позиція людини – чесна».

«Зневіра – один із хворобливих проявів життя і, до речі, один із великих гріхів. У кожного бувають різні летючі настрої, але людина не має морального права ділитися своєю зневірою».

«Тільки з доброти і любові щось росте. У гонитві за матеріальним люди ніколи не досягнуть згоди і не взнають власного покликання. Цей шлях плаский і нівечить особистість».

«Свою мову треба утверджувати принципово. Дотримуватись чистоти слід послідовно і скрізь».

«На кожнім кроці бачиш маленьких людей, які не ставлять собі високих цілей і не прагнуть вирости. І на різних рівнях бачиш рабів, готових служити чужому богові з трепетом, але зраджують господаря, який не карає. Але що найгірше: не беруть на себе справу господаря в своїй хаті. Про такі мертві душі ще Гоголь говорив: кожному здається, що на чужій посаді він робив би усе краще, але на своїй посаді йому щось заважає».

«Один в полі воїн — це перше гасло кожної людини, кожен має бути воїном і воювати там, де може бути успішним і не перекладати свою роботу на інших».

«Молодь повинна долати українську хворобу порізненості, ледачого самозаспокоєння й неуцтва, споживацького патріотизму і позірної релігійності. Спадкову хворобу. Як завжди, нормальна молодь гуртується в об'єднання, де культивуються принципи безкорисливости, змагальности, ідеалізму. Без ідеалізму і романтизму немає молоді».

«Під благодатним українським небом усе буйно росте. Особливо бур'ян, коли його не виполювати. І гори сміття, коли не прибирати».

«Суспільство без віри і любови втрачає здатність розрізняти добро і зло».

«…починати треба з себе. В моральному приниженні ми на самому дні. Підніматися вгору важко, але радісно».

«Є одна безперечна особливість нашої культури: вона не принесена з чужого поля, вона йде від свого давнього джерела, відчутного і невидимого, що пізнається відчуттям рідної землі і відчуттям неба».

«Ми мусимо знову навчитися називати речі своїми іменами, щоб осмислити себе у світі — щоб знайти у ньому нових друзів».

«Але якщо люди в полоні, то полон робить з усіх полонених. І це вже не національні риси, а те, що деформує людину і деформує націю».

«Втрата рівня — це вже розрив. «Маленькі вибухи» під час війни, маленькі спроби говорити своїм голосом – майже в кожного з великих письменників. Усе це було задушено після війни –і ми мали квітуче болото застою».

«У будь-які часи є люди, які повинні ошляхечувати суспільство. Їх небагато, і вони здатні відстоювати свою думку, писати не те, що прийнято, а що справді потрібно, важливо, не фальшивити й не розмінюватись. Хоча б в ім'я принципу, який дає право залишатися людиною або не залишатися».

«...минуле не зникає. Героїчно пролита кров не зникає. Вона трансформується в нову форму духовної енергії, породжує людину, яка має його виспівати. Минуле воскресає і розцвітає в генієві» («Собор у риштованні»).

«Але пам'ятаймо, що нам історія просто на чолі записала всю обережність, пасивність, перечікування і лінь предків, і кожне нове покоління від колиски розплачується за це своєю долею і честю. І заново визбирує духовну спадщину наших донкіхотів серед намулу спадщини рабів» («Собор у риштованні»).

«Іноді забувають, що без особистого не буває громадського, без індивідуальності немає людини так само, як без конкретного не може бути загального… Я собі не уявляю громадської гідності без особистої і національної гідності як не уявляю народження людини без матері» («З думок»).

«Іноді забувають, що без особистого не буває громадського, без індивідуальності немає людини так само, як без конкретного не може бути загального… Я собі не уявляю громадської гідності без особистої і національної гідності як не уявляю народження людини без матері» («З думок»).

«Ніякою логікою не пояснити нам наших відроджень після поразок і самого факту нашого національного існування: ми живемо в стихійно-ірраціональному, в глибинах, самим корінням, що вічно пробивається паростками і рідко досягає нормального цвітіння» («Іван Котляревський сміється»).

«Первісний ключ — в людині. А людину сковують умови. Але умови для себе, зрештою, витворює вона сама — на свій зріст. Мусимо рости і духовним зростанням, моральним авторитетом здобувати престиж і відстоювати своє місце під сонцем» («Собор у риштованні»).

ЯРОСЛАВ ФІЛЯК,
заступник голови обласної організації Комітет виборців України»

ЄВГЕНІЯ ОЛІЙНИК,
тренер з виборчого законодавства

КОМІТЕТ ВИБОРЦІВ УКРАЇНИ: СЕРЕД ПРІОРИТЕТНИХ ЗАВДАНЬ - ПРОСВІТНИЦЬКА РОБОТА З ПИТАНЬ ВИБОРЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА

У 1997 році було створено Чернівецьку обласну громадську організацію «Комітет виборців України». Серед цілей та завдань організації – просвітницька робота з питань виборчого законодавства, правова допомога виборцям, організація спостереження за ходом виборчих кампаній, моніторинг дотримання виборчих прав громадян та прав людини, громадське консультування, забезпечення громадського контролю за діяльністю органів влади та місцевого самоврядування. Про свою діяльність «Буковинському віснику» розповіли заступник голови обласної організації Ярослав Філяк та Євгенія Олійник – тренер з виборчого законодавства.

«БВ»: «Комітет виборців України» працює на теренах області вже досить довгий час. Розкажіть, будь ласка, про історію створення осередку. Як виникла така ідея, хто був ініціатором?

Я.Ф.: Засновниками«Комітету виборців України» були Олександр Мостіпака, Володимир Старик і Юрій Чорней. Це було в 1997 році. Я приєднався до організації у 1998 році, за кілька місяців до виборів. Наші колеги з Кам'янця-Подільського кажуть, що це була їх ідея нас залучити. Сама ж організація на Всеукраїнському рівні розпочала свою діяльність у 1994 році.

«БВ»: Яким є склад організації?

Я.Ф.: У нас, як у громадської організації, немає сталого складу. Є періоди роботи, коли ми виконуємо якісь проекти, займаємося певною діяльністю. Найбільша наша активність проявляється під час виборів. До виборів залучаємо десятки, а то і сотні людей, з якими співпрацюємо. Маємо активістів у Вижницькому, Хотинському, Глибоцькому районах. Є люди, які працюють постійно, є люди, які тільки разово долучаються під час тієї чи іншої виборчої кампанії.

«БВ»: Розкажіть, будь ласка, про заходи

Я.Ф.: Найпопулярніші заходи – це семінари навчально-просвітницького характеру, які ми проводимо під час виборів. Навчаємо, в першу чергу, спостерігачів, членів дільничних комісій. Працюємо за програмами міжнародної фундації виборчих систем IFES, співпрацювали також з ОБСЄ.

Є.О.: Проводимо багато інтерактивних заходів, зокрема круглих столів-дискусій.

Я.Ф.: Тематика круглих столів буває, особливо у міжвиборчий період, різна. Наприклад, нова для нас тема – це безгромадянство. До неї нас залучили наші колеги з Одеського осередку КВУ. Найбільшою є програма по роботі з депутатами місцевих рівнів – сільських, районних рад. За цією програмою працюємо не тільки в Чернівецькій області, а й в Хмельницькій –

останніх 4 роки.

Випускаємо друковану продукцію різного плану – просвітницькі, методичні посібники, друкуємо буклети, 4 рази на рік випускаємо газету. Окрім цього, маємо власний сайт, де висвітлюється наша діяльність – «Буковинська толока» (buktoloka.com.ua).

«БВ»: У нас часто відбуваються вибори. З якими труднощами найчастіше доводиться зустрічатись?

Я.Ф.: Найбільша наша проблема як представників комітету виборців, що спостерігають за цим процесом – це постійні зміни у виборчому законодавстві. Люди мають певний досвід у виборах, але, поряд з тим, важко сказати, що вони знають закон. Кожна Верховна Рада змінює його і «підганяє», так би мовити, під свої інтереси. А ще велика проблема полягає в тому, що у нас не лише не хочуть уніфікувати цей закон, а й не хочуть навчати суб'єктів виборчого процесу, зокрема членів дільничних комісій.

Якщо брати останні місцеві вибори, то проблема, фактично, полягала в тому, що за місяць до виборів члени територіальних комісій, які організовували процес, не мали самого друкованого примірника закону, він з'явився буквально у період формування дільничних комісій. Раніше, якщо комісія починала працювати, вона мала чим керуватися. Мало того, що закон був абсолютно новий, ознайомитись з ним можна було тільки в інтернеті. А на сільському рівні з інтернетом досить часто виникають проблеми.

«БВ»: А вам самим не складно працювати в умовах постійних змін?

Я.Ф.: У цьому контексті ми маємо велике поле для діяльності. А складно це, чи не складно… Це наш напрямок діяльності.

Є.О.: Складність полягає у тому, що, для прикладу, коли ми навчаємо людей, багато хто, особливо ті, що мають великий досвід роботи під час виборів, думає, що ті чи інші моменти виборчого процесу залишаються без змін, тому просять про них не розповідати. Насправді, довгий час все може бути по-одному, а потім законодавець в один момент принципово змінює цю статтю. Складно також ще те, що закон не прописує все до деталей, тому у багатьох випадках його можна трактувати по-різному.

Я.Ф.: Верховна Рада, м'яко кажучи, «халатно» ставиться до прописування законів. У депутатів така тенденція (так чомусь вони вважають), що коли закон приймають в останній момент, то, відповідно, його легше «протягнути» через Верховну Раду. А коли закон пишеться нашвидкуруч – його не встигають вичитати, там лишається багато помилок. Відповідно, через це ті чи інші статтіу ньому можуть двояко трактуватись, якісь моменти взагалі бувають забуті і пропущені. У зв'язку з цим виникає потреба звертатись до Центральної виборчої комісії, щоб вона дала правильне трактування цього закону.

Є.О.: Один з таких моментів, наприклад, – це питання, чи можна спостерігачу заходити після восьмої години вечора в день голосування. Спостерігачу можна, тому що це звичайне засідання і він має право бути на ньому присутнім. Не вказано, що спостерігач має бути від початку до кінця – він може зайти, коли захоче. Але в той же момент в законі написано, що дільниця о 8 вечора закривається. Саме цим, зазвичай, і керуються. Але ж насправді дільниця закривається лише для виборців! І ми безперервно наголошуємо членам комісій, що спостерігач може прийти, коли хоче, і піти, коли хоче. Такі суперечки виникають навіть на рівні голів територіальних комісій. І ми постійно, від виборів до виборів, це пояснюємо.

«БВ»: Над чим працюєте зараз?

Я.Ф.: Зараз долучаємось до процесу децентралізації, це актуально на сьогодні. На цю тему, зокрема, провели два великих круглих столи. Один був в Хотині, а другий, який організували спільно з Хмельницьким осередком – в Кам'янці-Подільському.

Є.О.: Між виборами працюємо з депутатами, щоб вони звітували перед виборцями, вчимо взаємодіяти з громадою.

Я.Ф: Після Нового року плануємо розпочати роботу із надання первинної і вторинної юридичної допомоги вразливим верствам населення. Працюватимемо у п'яти населених пунктах. У цьому контексті співпрацюватимемо з центром із надання вторинної юридичної допомоги, який функціонує в Кельменцях. Це буде досить новий для нас напрямок.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Відповідно до погодженого Нацдержслужбою України, Чернівецькою облдержадміністрацією та Чернівецькою обласною радою Плану-графіку підвищення кваліфікації на 2015 рік в Центрі впродовж 2015 року за всіма видами навчання пройшли підвищення кваліфікації 1122 особи. З них 768 державних службовців місцевих державних адміністрацій, 282 посадові особи органів місцевого самоврядування та 72 державних службовців територіальних управлінь центральних органів влади.

Підвищення кваліфікації за Професійними програмами спрямовується на вдосконалення правової, фінансово-економічної, соціально-гуманітарної, управлінської та іншої підготовки державних службовців, посадових осіб, депутатів, працівників підприємств, установ та організацій.

За Професійними програмами підвищили кваліфікацію 66 державних службовців облдержадміністрації і райдержадміністрацій та 46 посадових осіб органів місцевого самоврядування.

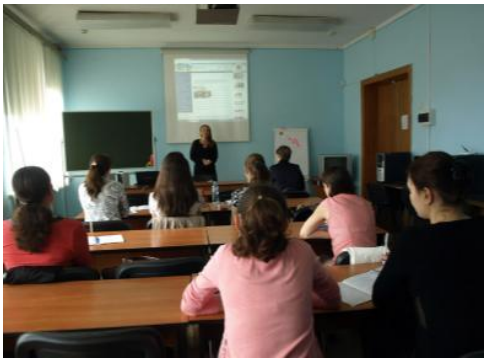
За програмами постійно діючих семінарів провчилася 98 осіб, з них 70 державних службовців та 28 посадових осіб органів місцевого самоврядування.

Значну увагу приділено навчанню за програмами тренінгів. За такими програмами провчилося 112 осіб, з них 103 державних службовців та 9 посадових осіб місцевого самоврядування.

За програмами короткотермінових семінарів провчилося 800 осіб, з них 529 державних службовців місцевих органів влади, 199 посадових осіб органів місцевого самоврядування та 72 державних службовців територіальних управлінь центральних органів влади.

За програмою короткотермінового виїзного семінару на базі райдержадміністрацій пройшли навчання 338 державних службовців райдержадміністрацій, 27 державних службовців територіальних управлінь центральних органів влади та 110 посадових осіб органів місцевого самоврядування.

Октавіан Палер
У НАС Є ЧАС
(Octavian Paler «Avem timp»)

У нас є час на все.
На сон, на беззмістовну суєту,
На жалкування з приводу помилок і на здійснення нових помилок
На засудження інших і на вдосконалення нас самих.
У нас є час на читання і на писання.
На коректування того, що ми написали, і на жалкування з приводу того, що написали.
У нас є час розробляти проекти і не здійснювати їх.
У нас є час на створення ілюзій і на те, щоб згодом порпатися в їх попелі.
У нас є час на амбіції і хвороби, на те, щоб нарікати на долю й обставини.
У нас є час спостерігати за хмарами, дивитися рекламу або витріщатися на яку-небудь аварію.
У нас є час уникати запитань і зволікати з відповідями.
У нас є час руйнувати одні мрії і вибудовувати інші.
У нас є час заводити друзів і втрачати їх.
У нас є час отримувати уроки і відразу ж їх забувати.
У нас є час отримувати подарунки і не розуміти, для чого вони.
У нас є час на все.
Не вистачає часу лише на ніжність,
Тільки зберемося виявляти її – вмираємо.
Я зрозумів у житті дещо, і цим поділюся і з вами.
Я зрозумів, що не можна примусити когось любити себе.
Все, що ти можеш зробити, – самому полюбити себе.
Інше… залежить від інших.
Я зрозумів, що як би мене не хвилювало щось,
Інших це може не хвилювати.
Я зрозумів, що минають роки, перш ніж завойовується довіра,
І всього за декілька секунд можна її втратити.
Я зрозумів, що не важливо, ЩО у тебе є в житті, важливо, ХТО у тебе є.
Я зрозумів, що можна зорієнтуватися і що тобі може допомогти принадність близько 15 хвилин
Але після цього було б добре ще й знати щось.
Я зрозумів, що не треба порівнювати себе з тим, що інші можуть зробити краще,
А з тим, що можеш зробити ТИ.
Я зрозумів, що не так важливо, що відбувається з людьми
А більш важливо те, чим я можу їм допомогти.
Я зрозумів, що як би не різати –
будь-який предмет має два боки.
Я зрозумів, що з тими, хто тобі дорогий, треба розлучатися тільки теплими словами:
Можливо, ти їх бачиш востаннє.
Я зрозумів, що ти можеш продовжувати ще довго
Після того, як сказав, що більше не можеш.
Я зрозумів, що герої – це ті, які роблять те, що треба, коли треба, незалежно від наслідків.
Я зрозумів, що є люди, які тебе люблять,
Але не вміють це показати.
Я зрозумів, що коли я розсерджений, я маю право бути сердитим,
Але не маю права бути жорстоким.
Я зрозумів, що справжня дружба продовжує існувати і на відстані.
Це стосується повною мірою і справжнього кохання.
Я зрозумів, що якщо хтось не любить тебе так, як ти хочеш,
Це не означає, що він не любить тебе усією душею.
Я зрозумів, що незалежно від того, наскільки хорошим є твій друг,
Все одно іноді він робитиме тобі боляче
І ти повинен за це йому прощати.
Я зрозумів, що не завжди достатньо пробачати іншим –
Іноді треба навчитися прощати і самого себе.

Я зрозумів, що як би ти не страждав,
Світ не зупиниться через твій біль.
Я зрозумів, що і минуле, і обставини можуть вплинути на тебе, але тільки ти відповідальний за те, ким ти стаєш.
Я зрозумів, що якщо двоє людей сваряться, це не означає, що вони не люблять один одного.
І навіть те, що вони не сваряться, не доводить, що вони люблять один одного.
Я зрозумів, що іноді на перше місце треба ставити людину,
А не її вчинки.
Я зрозумів, що двоє людей можуть дивитися на одне і те ж
І бачити абсолютно різне.
Я зрозумів, що, незалежно від наслідків,
Ті, що бувають чесними перед собою, у житті досягають більшого.
Я зрозумів, що твоє життя може бути змінене впродовж кількох годин людьми, які тебе навіть не знають.
Я зрозумів, що і тоді, коли ти думаєш, що тобі вже нічого дати,
Якщо до тебе звертається друг, ти знайдеш можливість допомогти йому.
Я зрозумів, що лист,
Як і розмова,
Може заспокоїти душевний біль.
Я зрозумів, що люди, які нам найбільш дорогі,
Йдуть від нас дуже рано.
Я зрозумів, що важко уявити собі,
Де повинна проходити межа між тим,
щоб бути ввічливим, не робити людям боляче,
і необхідністю обстоювати свої погляди.
Я навчився любити,
Щоб міг бути коханим.
Я зрозумів...

Переклад з румунської мови Сергія Гакмана

Шановні колеги!
Від щирого серця вітаємо вас з Новим роком
та Різдвом Христовим!
Здоров'я вам, миру, радості, любові, добра і тепла!
Нехай у кожному домі панують злагода і достаток!
Творчої наснаги, здійснення мрій і реалізації усіх ваших задумів у новому році!

